

DE BLOKHUT VAN SOLFERBOS

Een horror komedie

door

Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

LeeseXemplaar

Aanvragen van opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door Stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" in, dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt, kunt u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen, maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/organiseren/auteursrechten/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer informatie:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494 15 79 86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Peter</u> :	Een gepensioneerd houthandelaar.
<u>Els</u> :	Zijn echtgenote.
<u>Bram*</u> :	Oudste zoon van Peter en Els.
<u>Kevin</u> :	Jongste zoon van Peter en Els.
<u>Fleur</u> :	De vriendin van Kevin.
<u>Rudy*</u> :	Een lijk.
<u>Emma</u> :	Een meisje van 12.

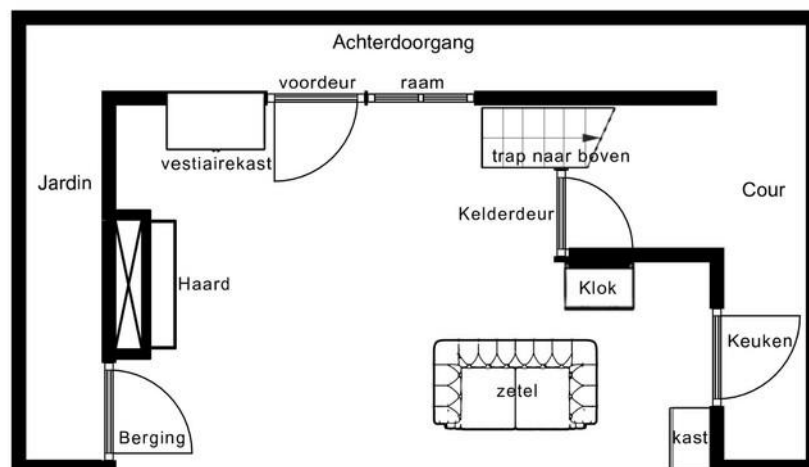
* zowel door mannen als vrouwen speelbaar.

Inhoud

Peter en Els vierden onlangs hun 30e huwelijksverjaardag. Om deze speciale gelegenheid te vieren, kregen ze van hun kinderen een onvergetelijk cadeau: een weekendje weg in een charmante blokhut, verscholen in de prachtige Ardennen. Maar al snel nemen de gebeurtenissen een duistere wending wanneer ze een lugubere ontdekking doen. Heeft dit alles te maken met de geheimzinnige geschiedenis van Solferbos?

Decor

Een blokhut in de Ardennen, met in de achterwand aan de "Jardin"-kant de voordeur, vergezeld van een raam met gordijnen en een vestiairekast. Aan de "Cour"-kant van de achterwand is de onderkant van een trap naar een bovenverdieping zichtbaar, naast deze trap bevindt zich een deur die uitkomt op een keldertrap. Tegen het uitstekende deel van de achterwand, gevormd door de twee trappen, staat een oude staande klok waarin voldoende ruimte is voor een volwassen man. In de zijwand aan de "Cour"-kant bevindt zich meer naar achter een deur die leidt naar de keuken. Vooraan tegen deze wand staat een lage kast met schuiven, waarin een kandelaar, enkele kaarsen en lucifers liggen. Op deze kast staat een oude radio. Boven de kast hangt een rekje met een aantal oude boeken, dat zodanig moet worden bevestigd dat de boeken op een gegeven moment kunnen vallen. Bij deze kast staat een zetel. In de zijwand aan de "Jardin"-kant bevindt zich meer naar voren een deur die uitgeeft op een berghok; het is belangrijk dat deze naar het publiek toe opent. Iets verder naar achteren in deze wand is een open haard geplaatst, waarvan het vuur bijvoorbeeld gesimuleerd kan worden door middel van een beeldscherm of een andere methode. Boven de open haard hangt een jachtgeweer. Het decor wordt bewerkt met UV-reactieve verf, waarmee het woord "wraak" verschillende keren over het decor verspreid wordt geschreven. Het is van belang dat de verf alleen zichtbaar is wanneer deze wordt belicht met UV-licht of blacklights en dus niet oplicht in het donker.

Belichting

Een basisbelichting om de actie goed zichtbaar weer te geven. Achter de ramen de mogelijkheid om bliksem te simuleren. Bij de nachtelijke scènes kan geopteerd worden om de scène blauw uit te lichten. Bij één bepaalde scène wordt gebruikgemaakt van UV-licht.

Taalgebruik

De tekst is geschreven in het Algemeen Nederlands. Uiteraard mag deze worden gebracht in plaatselijk dialect.

Leesvoorbeeld

INHOUDSOPGAVE

EERSTE BEDRIJF I1
TWEEDE BEDRIJF III1

LeeseXemplaar

PROLOOG

Bij aanvang is het donker in de
blokhut, enkel het avondlicht,
dat door het raam schijnt,
verlicht de ruimte. Achter het
raam zijn enkele bomen te zien
die de aanwezigheid van een bos
suggereren. We horen het geluid
van de regen die tegen de ramen
tikt. Achter het raam
verschijnt RUDY, een stevig
gebouwde man van rond de 40
jaar, hij draagt versleten
kledij en ziet er wat
verwaarloosd uit. Hij komt de
blokhut binnen en kijkt rond.
Hij opent een aantal deuren en
voert duidelijk iets in zijn
schild. Plots klinkt er een
luide donderslag.

BLACK OUT.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het licht terug aangaat
is RUDY spoorloos verdwenen en
staan ELS, een verzorgde dame
van rond de 60 jaar en PETER,
haar echtgenoot die iets ouder
is dan ELS in de woonkamer.
Naast hen staan twee grote
koffers. ELS observeert de
ruimte, en legt haar jas
voorzichtig op de zetel.

PETER

En lief, hoe vind je het?

ELS

Ja, wat zou ik hiervan vinden?

PETER

Ouderwets, onhygiënisch, de ergste vakantie die je ooit hebt meegemaakt?

ELS

Jij begrijpt mij tenminste.

PETER

Je zegt tegenwoordig ook elke reis hetzelfde.

ELS

Ja, maar deze keer...

PETER

Tja, zoiets kan je verwachten als onze Kevin een cadeau verzint.

ELS

Ja, ik weet het, hij heeft dat zeker goed bedoeld. Maar hij had ons toch beter naar een vijfsterrenhotel in Spanje kunnen sturen.

PETER

Ja, dat had hij kunnen doen, maar dat kennen we al. Een beetje avontuur gaat u goed doen, je hebt al genoeg binnen gezeten. Wat denk je, lekker eten, een leuke boswandeling?

ELS

Een boswandeling, met dit weer?

PETER

Van een beetje regen gaat niemand dood. Het is trouwens Halloween vanavond, dan is er toch niets leukers dan te gaan wandelen tussen de herfstbladeren.

ELS

Ik ga niet wandelen in het midden van een wolkbreuk.

PETER

Oké, dan maken we het hierbinnen wel gezellig.

ELS

Dat we daarvoor helemaal naar de Ardennen zijn gekomen...

PETER

Jij doet nu precies of we zitten hier ergens in de rimboe.

ELS

Het scheelt niet veel, wat is dit ook voor plek, Solferbos? Ik snap niet waarom onze Kevin uitgerekend hier onze dertigste huwelijksverjaardag wou vieren.

PETER

Daar zeg je het, onze dertigste huwelijksverjaardag. We gaan het gezellig maken, met lekkere hapjes, een glaasje cava...

ELS

...In een blokhut die eruitziet als het decor van een horrorfilm.

PETER

Je hebt te veel verbeelding lief.

ELS

Ik voel me hier niet op mijn gemak.

PETER

(Begint de schouders van ELS te masseren.)

Ontspan je toch een beetje...

ELS

(Zet een stap naar voren zodat PETER niet verder kan masseren.)

Kevin komt straks zijn nieuwe vriendin voorstellen, is het dan zo abnormaal dat ik een goede indruk wil maken?

PETER

Daar moeten we toch geen circusvoorstelling voor opvoeren, die mag ons toch leren kennen zoals we zijn.

ELS

Dat is het nu net, ik ben proper, georganiseerd en ik heb een hekel aan onverwachte dingen.

(Op dit moment slaat de staande klok luid het uur waardoor ELS schrikt en hevig begint te ademen.)

PETER

(Spreekt zeer rustig.)

Rustig lief, je weet wat de dokter heeft gezegd, als je rustig ademt gaat de paniek vanzelf voorbij.

(ELS ademt rustiger en kalmeert.)

Zal ik de koffers al naar boven brengen?

ELS

Graag. In een vijfsterrenhotel hadden we tenminste iemand die dat in onze plaats deed.

PETER

(Kijkt naar de koffers.)

Voor jou is er dan toch niet zoveel verschil.

(Gaat tot boven aan de trap met de koffers, dit kost hem zichtbaar moeite.)

ELS

Wacht!

PETER

(Komt terug naar beneden met de twee koffers.)

Wat scheelt er?

(ELS opent een koffer en haalt er, na eventjes zoeken, een plumeau uit.)

ELS

Ik kan me beter nog even nuttig maken.

PETER

Ga jij hier nu echt beginnen afstoffen?

ELS

En waarom niet? Kevin en zijn vriendin zijn er toch nog niet.

PETER

Ze hadden hier nochtans al moeten zijn, zou ik ze niet eens bellen?

ELS

Dat kan je doen. Zeg maar dat ze zich niet moeten haasten.

(Gaat aan de slag met de plumeau terwijl PETER naar KEVIN probeert te bellen.)

PETER

Geen verbinding, we zullen ze wel zien verschijnen zeker.

ELS

Dus we zijn echt afgesloten van de buitenwereld?

PETER

Rustig lief, Ik ben er toch bij.

ELS

Ja, dat ook nog.

PETER

Ik ben eens benieuwd naar die vriendin van onze Kevin, ik hoop dat ze weet waaraan ze begint.

ELS

Kevin is ne goeie jongen en hij verdiend dat geluk.

PETER

Dat zeg ik toch niet.

ELS

Hoe zou dat meisje tegen mij doen? Zou ze al mama zeggen? Of gewoon Els?

PETER

Misschien denkt ze dat je de kuisvrouw bent?

(ELS gooit de plumeau in de richting van PETER, waarna hij snel met de koffers naar boven gaat.)

Dit is hier geen cadeau, maar een relatietest.

ELS

(Raapt de plumeau terug op en gaat naar de lage kast, ze zet de radio aan waardoor "we'll meet again" van Vera Lynn en Roland Shaw begint te spelen. Ze begint de kast af te stoffen wanneer ze plots het griezelige geluid van een jong lachend meisje hoort. Ze kijkt geschrokken om zich heen maar besluit verder af te stoffen. Ze opent de schuif en haalt er een kandelaar en kaarsen uit. Ze plaatst de kaarsen in de kandelaar en steekt deze aan. Nadien gaat ze naar de open haard en wil ook deze aansteken. Wanneer ze een eerste lucifer aanstrijkt weerklinkt het geluid van het jonge meisje opnieuw. Ze begint in paniek rond te kijken maar ziet opnieuw niets, ze kijkt naar het jachtgeweer boven de haard, twijfelt even, maar gaat vervolgens verder met de haard aan te steken.)

Rustig Els, het zit gewoon in je hoofd, concentreer je op je ademhaling.

(Als de open haard brand wil ELS de jassen in de vestiairekast gaan hangen. Wanneer ze voor een derde keer het geluid hoort, zet ze de radio uit om beter te kunnen luisteren, maar het blijft stil. Vervolgens neemt ze de jassen van de zetel en loopt naar de vestiairekast. Wanneer ze deze opent ziet ze het opgeknoopte lichaam van RUDY in de kast hangen. Els slaakt een luide gil en laat in paniek de jassen vallen.)

PETER

(Komt gealarmeerd naar beneden gelopen.)
Zeg wat scheelt er?

(Ziet het lijk van RUDY in de kast hangen.)

ELS

Schat, ik blijf hier geen minuut langer!

PETER

Lief, probeer kalm te blijven, adem in, adem...

ELS

(Hysterisch.)

Kalm blijven? Heb ik dan geen reden om te panikeren, ik wil nu naar huis, we zitten hier verdomme met een...

PETER

Denk je dat hij?

ELS

Ja wat denk je, zelfmoord hè.

(Begint te wenen.)

Ik kan dit niet aan.

PETER

Ik begrijp het lief, maar we moeten rustig blijven. We zullen de ambulance bellen.

ELS

Een ambulance? Je ziet toch dat die man, Ooh Peter dit is een nachtmerrie.

PETER

Of de politie.

ELS

We hebben hier geen verbinding. We zijn afgesloten van de buitenwereld, terwijl er hier een..., Peter, ik wil dit niet, kunnen we alstublieft naar huis gaan? Zo kunnen we de kinderen toch niet ontvangen.

PETER

Els, lief, luister naar mij. We gaan dit samen oplossen, maar je moet sterk zijn.

(ELS twijfelt even maar knikt dan bevestigend.)

Help mij even, dan maken we het... dan maken we die arme man los.

(ELS haalt diep adem en stapt de kast in, maar bedenkt zich en gaat snel terug achteruit.)

Lief, denk gewoon dat het een pop is, dat het niet echt is.

(ELS stapt samen met PETER de kast in en ze maken aanstalten om het lijk los te maken. Op dat moment wordt er op de voordeur geklopt.)

ELS

Wat was dat?

PETER

Misschien is het onze Kevin?

BRAM

(Van achter de gesloten deur.)

Hallo?

ELS

Dat is niet onze Kevin!

(Stapt uit de kast en sluit de deuren zodat PETER bij het lijk achterblijft.)

PETER

Maar, wat...

ELS

Stil!

BRAM

(Van achter de gesloten deur.)

Hallo?

ELS

Momentje!

(Vermant zichzelf, opent de voordeur en gaat dan verder alsof er niets aan de hand is.)

We hebben eigenlijk geen tijd.

BRAM

(Bram, een verzorgde jongeman van rond de vijfendertig jaar komt de kamer binnen. Hij draagt een donkergroene peacoat over een neutraal gekleurd, strak passend T-shirt. Zijn onderkant bestaat uit slim-fit jeans, gepaard met praktische, waterdichte laarzen die stijl en functionaliteit uitstralen.)

Ook niet voor een oude bekende?

ELS

Bram?

BRAM

Dag mama.

ELS

Maar, hoe? Jij zat toch in Londen?

BRAM

Je dacht toch niet dat ik de dertigste huwelijksverjaardag van mijn ouders zou willen missen.

ELS

Ooh dit is echt het mooiste geschenk dat je me kon geven jongen.

BRAM

Het voelt goed om terug in België te zijn, het lijkt wel een eeuwigheid geleden.

ELS

Het is ook lang geleden.

BRAM

Ik weet het, maar ik wist niet of jullie nog, en vooral papa dan, of ik nog wel...

ELS

Natuurlijk ben je welkom jongen.

BRAM

Is papa er niet?

ELS

(Probeert zich rustig te houden hoewel haar houding en bewegingen enige zenuwachtigheid verraad.)

Die, ehm, die is een boswandeling gaan maken.

BRAM

Met dit regenweer?

ELS

Ja, het zou ook niets voor mij zijn. Je kent hem hè, altijd de natuur opzoeken. Wat wil je, hij heeft heel zijn leven buiten geleefd met de zaak.

BRAM

Ja, de zaak.

ELS

Hij heeft het daar nog moeilijk mee.

BRAM

Ik weet het, maar ik hoop dat hij het ooit zal begrijpen.

ELS

Het heeft tijd nodig.

BRAM

Maar hoe gaat het nu met jou?

ELS

Elke dag een beetje beter, en nu jij hier bent, eens zo goed.

BRAM

(Zijn oog valt op de jassen op de grond, zijn toon wordt onderzoekend.)

Maar, als papa gaan wandelen is, waarom ligt zijn regenjas hier dan nog?

ELS

(Voelt zich betrappt.)

Het is nog een nieuwe, ik wou niet dat die nat werd.

BRAM

Ja, stel je voor dat een regenjas nat wordt?

ELS

Je kent mij hè, overbeschermend.

BRAM

Mijn moeder, patroonheilige der regenjassen.

ELS

Jouw vader trekt zijn plan wel, die geniet van dat soort avontuur.

BRAM

Maar als je die jas op de grond gaat laten liggen gaat hij wel vuil worden vrees ik.

ELS

Je hebt gelijk jongen, ik ging ze juist in de kast te hangen.

BRAM

(Kijkt ELS afwachtend aan.)

Doe maar.

ELS

Heb jij geen koffer bij?

BRAM

Natuurlijk, ik ga hem zo dadelijk uit de auto halen.

ELS

(Kijkt Bram afwachtend aan.)

Doe maar.

BRAM

(ELS en BRAM staren enkele seconden naar elkaar, er verschijnt een glimlach op het gezicht van BRAM.)

Het doet goed om jou te zien.

ELS

Ik ben ook blij om jou te zien jongen, maar haal nu je koffer maar.

BRAM

(In de war door de reactie van ELS.)

Oké dan, ik ben direct terug.

(BRAM gaat naar buiten waarna ELS snel de voordeur vastdraait. Vervolgens klopt ze op de kast waarna de kastdeuren meteen openzwieren waardoor PETER en het lijk eruit vallen en PETER onder het lijk eindigt.)

ELS

Wat doe jij nu?

PETER

Wat denk je zelf? We zijn aan het worstelen.

ELS

Dan ben je dus verloren van een lijk?

PETER

(Haalt de strop van rond de nek van het lijk en legt deze op de grond.)

Heb ik dat goed gehoord, was dat Bram?

ELS

Ja, hij is speciaal vanuit Londen naar hier gekomen om onze huwelijksverjaardag te vieren. Lief hè?

PETER

Vind je dat? Hij heeft twee jaar lang bijna niets van zich laten horen. Dan moet hij nu ook niet afkomen.

ELS

Wordt het geen tijd om die strijdbijl te begraven?

PETER

Een strijdbijl, hij weet niet eens hoe je een bijl moet vasthouden.

BRAM

(Van achter de voordeur.)

Mama? De deur is op slot.

PETER

Heb jij die deur terug vast gedaan?

ELS

Ik wil niet dat Bram...

(Wijst naar het lijk.)

... in deze situatie betrokken raakt.

PETER

Maar we kunnen die man toch niet blijven verstoppen.

ELS

Ik heb mijn zoon eindelijk terug bij mij, ik wil niet dat dat overschaduwd wordt door...

BRAM

(Van af)

Mama? Het is hard aan het regenen!

ELS

Peter, alstublieft?

PETER

Oké, we zullen hem voorlopig in de zetel leggen. Maar we moeten hier een oplossing voor vinden.

(PETER en ELS leggen het lijk van RUDY in de zetel en bedekken het met een deken. Daarna opent PETER de voordeur en komt BRAM de kamer binnen met zijn koffer.)

PETER

Kijk eens hier, onze grote schrijver.

BRAM

Papa? Je bent al terug.

PETER

Terug?

BRAM

Van uw boswandeling...

PETER

Boswandeling, ah ja, ik ben net terug.

BRAM

En je bent al droog?

PETER

Droog?

BRAM

Ja, van de regen.

PETER

Zeg wat is dit, een ondervragingsscène uit één van je misdaadromans?

BRAM

Natuurlijk niet, ik vroeg het me gewoon af.

PETER

Ik had mijn regenjas...

(Els, die ondertussen de jas van Bram heeft aangenomen en deze samen met de andere jassen in de kast hangt zwaait met de regenjas van Peter om zijn aandacht te trekken.)

...beter kunnen aandoen, maar ik heb de regendruppels kunnen ontwijken.

(Doet voor hoe hij de regendruppels ontwijkt terwijl hij wandelt en zingt.)

I'm singin' in the rain, just singin' in the rain
What a glorious feeling I'm happy again...

ELS

Het is al goed, Gene Kelly.

BRAM

Ik heb nog iets voor jullie, een klein cadeautje.

(Haalt een fles wijn uit zijn koffer en geeft deze aan PETER.)

Die gaat van pas komen bij de barbecue morgen.

ELS

Barbecue? Dan hoop ik dat het tegen dan beter weer wordt.

PETER

(Bekijkt het etiket op de fles.)

Van de taxfree winkel? Bedankt jongen.

En hoe gaat het daar in Londen, heb je de nobelprijs voor literatuur al gekregen?

BRAM

Ik ben aan het werken aan een idee.

(Wil op de zetel gaan zitten maar ELS en PETER zijn hem voor, ze gaan boven op het lijk zitten waardoor er een arm van het lijk vanonder het deken komt hangen. BRAM merkt dit echter niet op.)

PETER

Aan het werken aan een idee? Dat is ook een manier om te zeggen dat je niets aan het doen bent.

BRAM

Ik zit momenteel even vast.

PETER

Je zit vast? Mijn schouder, die zat regelmatig vast toen ik nog zelf de bomen ging kappen.

(Els maakt hem subtiel attent om de zichtbare arm van het lijk waarna hij nogal onhandig opschuift zodat zijn benen de arm van het lijk bedekken.)

Maar dat is dan ook een echte job.

ELS

Peter, alsjeblieft?

(Tegen BRAM.)

Maar hoe ben je hier eigenlijk geraakt? Heb je een taxi genomen?

BRAM

Neen, ik heb een auto gehuurd voor het weekend, dat leek me handiger. Het was wel terug wennen om rechts te rijden, ik was bijna aan het spookrijden.

ELS

Maar had dan toch iets laten weten, dan hadden we je toch kunnen oppikken.

BRAM

Maar dan was het geen verrassing. Hoewel het achteraf bekeken wel handiger was geweest, ik heb precies uren in dat bos zitten rijden, de gps sloeg helemaal tilt. En dan nog die gietende regen. Op een moment zag ik precies in de verte een meisje staan, maar toen ik in mijn ogen wreef was ze weg.

ELS

Een meisje?

BRAM

Ja, een jong meisje, ik schat ze een jaar of tien, misschien iets ouder. Ze droeg een witte jurk. Ze leek wel een geest.

PETER

Dan was je dus echt aan het spookrijden.

ELS

Peter! Ik zeg het, ik krijg de kriebels van deze plaats.

PETER

Els, lief, laat u toch niet zo bang maken.

BRAM

Het zal de vermoeidheid wel geweest zijn.

ELS

Je bent er geraakt, dat is het belangrijkste.

(Staat recht en wandelt naar het haardvuur. Door deze beweging komt er een been van het lijk tevoorschijn vanonder het deken. BRAM merkt dit niet op.)

Dus, hoe bevalt Londen je? Ik kan me voorstellen dat het leven daar niet goedkoop is, zeker als je nog niets hebt kunnen schrijven.

BRAM

Tja, daarom werk ik momenteel tijdelijk in de Starbucks.

(PETER merkt het been van het lijk op en steekt dit onhandig terug onder het deken.)

PETER

(Begint hardop te lachen.)

In de Starbucks? Je werkt in de Starbucks!
Alles wat je had kunnen hebben heb je weggegooid voor een
job tussen de koffiebonen en de hipsters?

ELS

Peter, laat het, alstublieft?

(Wandelt naar het raam, op dit moment
verschijnen zowel de arm als het been
van het lijk vanonder het deken. BRAM
gaat naar ELS toe terwijl PETER onhandig
probeert het lijk terug te verstoppen.
Dit alles gebeurt ongemerkt omdat BRAM
op datzelfde moment de strop ziet liggen
die PETER op de grond heeft gelegd.)

BRAM

Wat is dit?

ELS

(Neemt geschrokken de strop uit de
handen van BRAM.)

Oei, dat was me nog niet opgevallen, dat moet ik dringend
opruimen.

(Opent de voordeur en gooit de strop
naar buiten.)

Waarschijnlijk van een stroper.

BRAM

Een stroper?

(Overdenkt de gedachte.)

Het zou kunnen, dat heb je in zo'n bos, arme beestjes.

PETER

En wat ga jij morgen dan op de barbecue leggen?

BRAM

Ik ben vegetariër.

PETER

Vegetariër, dat is nieuw. Is dat ook iets dat je daar in
Engeland hebt opgelopen?

ELS

Peter, laat hem toch. We zijn echt blij dat je er bent jongen, en we gaan er een geweldig weekend van maken. Alleen jammer van het weer.

BRAM

Dat is waar, Kevin en ik hadden eigenlijk gepland om vanavond een Halloween wandeling te maken in het bos, maar het ziet er naar uit dat er een stevig onweer op komst is.

ELS

Heel het gezin is nog eens samen, dat wordt sowieso gezellig.

BRAM

En we kunnen een gezelschapsspel spelen, ik heb mens erger je niet bij.

PETER

Mens erger je niet? Hoe oud denk je dat we zijn, zes?

ELS

En anders hebben we nog altijd mens-ergert-zich-wel in de zetel zitten.

BRAM

Het gaat leuk worden mama.

ELS

Daar twijfel ik niet aan. Weet je wat je doet, breng je koffer al naar de slaapkamer en dan maken we het daarna gezellig.

BRAM

Klinkt als een plan. Ik ben zo terug.

ELS

Neem je tijd maar, er is geen haast.

(BRAM neemt zijn koffer en gaat de trap op, wanneer hij uit het zicht is verdwenen neemt PETER het deken weg en begint het lijk uit te kleden.)

Waar zijn we toch mee bezig? Als we gewoon thuis waren gebleven zaten we nu gewoon gezellig voor de tv.

(Merkt op wat Peter aan het doen is.)

Wat ben jij van plan?

PETER

Kijken of onze gast iets van identiteitskaart bij zich heeft?

ELS

Om wat te doen?

PETER

Ik rij naar het dorp om de politie in te lichten.

ELS

Met dit weer? Alé Peter, je verongelukt nog.

PETER

Oké, dan doe ik het morgen.

ELS

En wat doen we ondertussen?

PETER

Misschien weet Bram wel iets, hij is de misdaadauteur.

ELS

Neen Peter, ik wil niet dat de kinderen er iets van merken.

PETER

Anders verstoppen we hem onder het bed van Bram? Dan kan hij hem vinden en hebben wij er niets mee te maken.

ELS

Peter, alstublieft. Dat lijk moet hier gewoon weg.

PETER

Maar we kunnen toch niet doen alsof er niets is gebeurd, die man heeft waarschijnlijk familie of vrienden die hem zoeken.

ELS

Dan leggen we hem gewoon onder een boom met een afgebroken tak naast hem. Voor die familie maakt het toch niet uit waar hij zich opgeknoopt heeft, toch? En dan kunnen we morgen alsnog naar de politie.

PETER

Jij hebt daar wel goed over nagedacht? Precies of je hebt dat nog gedaan.

ELS

Hierbinnen kunnen we dat lijk onmogelijk houden, dan ontdekken de kinderen het misschien.

PETER

Ik vind dat ongelooflijk.

ELS

Wat?

PETER

Hoe jij je angsten opzij kunt zetten, gewoon om de kinderen te beschermen.

ELS

Is dat niet normaal dan?

PETER

Dan is het beslist, we dragen hem naar buiten. Misschien maar beter ook, want zo'n lijk kan serieus beginnen stinken.

ELS

Peter, alstublieft hè zeg!

PETER

Zet jij de deur open?

(ELS opent de voordeur en draagt samen met PETER het lijk tot de voordeur.)

Die afgebroken tak zou nog geloofwaardig zijn ook, wat een gewicht.

(Wanneer ELS en PETER ter hoogte van de staande klok zijn aangekomen met het lijk horen ze de stem van BRAM.)

BRAM

(Vanop de bovenverdieping.)

Verdomme! Ik moet terug naar de auto.

ELS

(Fluisterend.)

En nu?

BRAM

(Nog steeds vanop de bovenverdieping.)

Waar heb ik nu mijn autosleutels gelegd?

PETER

In de klok!

ELS

Wie legt er nu zijn autosleutels in een klok?

PETER

Neen, het lijk in de klok, of heb jij een beter idee?

BRAM

(Nog steeds vanop de bovenverdieping.)

Natuurlijk, in mijn jaszak!

PETER

Snel!

(Weet net op tijd samen met ELS het lijk in de klok te verstoppen.)

BRAM

(Komt de trap af gelopen.)

Ik ben het vlees voor de barbecue vergeten uit de koffer te halen.

(Neemt zijn jas uit de vestiairekast, doet deze aan en haalt zijn autosleutel eruit.)

Gelukkig wist Kevin te zeggen dat er in de kelder twee grote diepvrieskisten staan.

(ELS en PETER kijken elkaar veel betekenend aan terwijl BRAM naar buiten gaat.)

PETER

Natuurlijk dat is de oplossing, we leggen het lijk gewoon in de diepvries, dan moeten we ons ineens geen zorgen meer maken over de geur.

ELS

En wat als Bram terug binnenkomt?

PETER

Doe de deur dan gewoon terug vast.

(ELS gaat naar de voordeur en doet deze opnieuw op slot.)

Hou jij hem vast bij de schouders, dan neem ik de voeten.

(PETER opent de deur van de klok waardoor het lijk naar voren valt in de armen van ELS, die het gewicht maar nauwelijks kan dragen. Op datzelfde moment komt KEVIN, de iets jongere broer van BRAM ongemerkt vanuit de keuken gestapt, hij is gekleed in een T-shirt met het logo van de film Halloween en een jeansbroek. Hij draagt een videocamera bij zich en filmt zichzelf. Hij merkt PETER, ELS en het lijk niet op.)

KEVIN

Het is Halloween beste kijkers, en dat betekent dat we vanavond heerlijk gaan griezelen...

(PETER en ELS schrikken en duwen het lijk met enige moeite terug in de klok.)

We bevinden ons momenteel in een afgelegen blokhut in Solferbos ergens ver in de Vlaamse Ardennen.

(Wanneer PETER geruisloos de deur in de klok probeert te sluiten valt deze onder het gewicht van het lijk steeds terug open.)

Wil jij mee de raadselachtige geschiedenis van deze plaats ontrafelen? Deel dan deze video en vergeet zeker niet te subscriben.

(PETER weet net op tijd de deur te sluiten wanneer KEVIN de camera op zijn ouders richt.)

ELS

Kevin!

KEVIN

Gelukkige huwelijksverjaardag!

ELS

Dankjewel jongen. Hoe lang ben jij al aan het filmen?

KEVIN

Nog maar net eigenlijk.

ELS

Je hebt toch niets gezien?

KEVIN

Wat zou ik dan moeten gezien hebben?

ELS

Niets, je papa en ik dachten dat we alleen waren en...

KEVIN

Jaja, bespaar me de details.

ELS

(Enthousiast.)

Zeg, en Bram is hier ook.

KEVIN

Ahja, natuurlijk, ik heb dat met hem geregeld.

ELS

Dankjewel jongen, ik ben zo blij dat ons gezinnetje nog eens compleet is.

KEVIN

Het werd tijd dat die halve Engelsman nog eens tijd maakte voor zijn familie.

PETER

Zeg, hoe ben jij binnengeraakt?

KEVIN

Gewoon, langs de zijdeur van de keuken.

PETER

De voordeur was weer te gewoontjes zeker?

KEVIN

Ik wou jullie verrassen.

PETER

Dat is je in elk geval gelukt.

ELS

Zeg die videocamera, waar moet dat voor dienen?

KEVIN

Niets bijzonders, gewoon een nieuwe bezigheid.

PETER

Dat ziet er duur speelgoed uit, zou je je geld niet beter uitgeven aan nuttige dingen.

KEVIN

Hij was in promo, dat kon ik nu toch niet laten schieten.

PETER

Ik ben benieuwd hoe lang je deze hobby gaat volhouden.

ELS

Ik zou toch graag hebben dat je die camera achterwegen laat.

KEVIN

Maar waarom?

ELS

Omdat ik niet zou willen dat je iets...

(Wikt haar woorden.)

Ik word niet zo graag gefilmd.

KEVIN

Rustig maar mama, ik ga niet het hele weekend filmen, gewoon af en toe een klein filmpje om mijn volgers blij te maken.

PETER

Volgers? Hou jij je nu ook al bezig met die flauwekul?

KEVIN

Een ideetje van Fleur, ze vindt mij als geschiedenisleerkracht wat te stoffig, te ouderwets.

PETER

En ik die dacht dat je door haar je wat volwassener zou gaan gedragen.

ELS

Zeg, waar is uw grote liefde eigenlijk? Is ze er niet bij?

KEVIN

Fleur is buiten de koffers uit de wagen aan het halen.

PETER

Moet jij haar dan niet helpen, met dit regenweer? Ongelooflijk.

(Op dit moment wordt er op de voordeur geklopt, waarop ELS de deur snel opendoet en BRAM en FLEUR binnenlaat. FLEUR de vriendin van KEVIN heeft dreadlocks in haar haar, draagt een Batik T-shirt en een gebleekte jeansbroek met gaten in. Ze heeft een klein koffertje bij zich en draagt op haar rug een rugzak terwijl Bram een grote zware koffer de kamer binnenrolt en in zijn ander hand een zakje van een slager vastheeft.)

BRAM

(Geeft de zware koffer aan FLEUR.)

Wat heb jij allemaal bij zeg? We zijn hier maar twee dagen hoor.

FLEUR

Oh neen, dat is de koffer van Kevin.

(Neemt de kleine koffer vast.)

Ik heb zoveel gerief niet nodig.

BRAM

(Tegen KEVIN.)

Je hebt toch al je make-up erin gekregen?

KEVIN

Sorry, ken ik u?

BRAM

Dag broer.

KEVIN

Broer? Neen dat kan niet, mijn broer woont in Engeland en heeft geen tijd voor zijn familie.

BRAM

En toch ben ik hier.

KEVIN

Dat werd verdomme tijd ook.

(De twee broers geven elkaar een knuffel waarbij het zakje met vlees tussen hen in beland.)

PETER

Oei, dat gaan extra platte hamburgers worden. Alé, ik hoop toch dat je echt vlees bijhebt en niet alleen van die vegetarische rommel.

BRAM

Wees gerust, voor ieder wat wils. Ik heb zelfs verschillende soorten sausjes bij.

(Haalt een aantal flesjes uit het zakje om te tonen.)

Ketchup, mayo, tartaar, Joppie.

PETER

Je hebt uw roeping gemist, je had in de horeca moeten... of neen wacht...

BRAM

Grappig papa, heel grappig. Ik zal dat vlees maar snel invriezen, voor er nog meer ongelukken gebeuren. Die diepvries stond in de kelder hè?

KEVIN

Ja, volgens de website is dat de deur aan de trap.

BRAM

(Gaat naar de kelderdeur en opent deze.)

Yes! Het is wel een enorm steile keldertrap.

PETER

Wacht! Leg dat gerief maar gewoon in de keuken.

BRAM

Maar dan wordt het misschien slecht?

PETER

Er zal wel een koelkast staan zeker, of kennen ze dat niet in de Starbucks, een koelkast?

ELS

Ik zal het vlees en die saus wel wegleggen jongen, dan kan ik ineens wat thee opzetten. Misschien kan jij samen met Kevin de koffers al naar boven brengen?

(Gaat met het zakje naar de keuken.)

BRAM

Is goed, ik zal fleur haar koffer wel dragen, misschien kan Kevin dan zijn eigen betonblok naar boven sleuren?

KEVIN

Misschien best, al mijn dure videoapparatuur zit erin, ik zou niet willen dat er iets mee gebeurt.

(KEVIN en BRAM dragen de koffer naar boven terwijl Fleur beneden blijft staan.)

PETER

Je mag gerust ook naar boven gaan hoor, wij hebben hier toch nog wat, ehm, te doen.

FLEUR

Neen, het is prima, ze zullen wel nog wat bij te praten hebben.

PETER

Ja, als je zolang niets van elkaar hebt gehoord. Maar goed, jij bent dus Fleur?

FLEUR

Helemaal.

PETER

Ik ben Peter.

(PETER wil haar een hand geven maar FLEUR stapt op PETER af en geeft hem een knuffel. Deze is duidelijk overrompeld. Op dit moment komt ELS de keuken buiten. FLEUR merkt haar op en geeft ook haar een stevige knuffel.)

ELS

Ow, oké, dat is ehm, nieuw.

FLEUR

Lekker hè, zo'n goeie stevige knuffel.

PETER

Ehm, het is eens iets anders.

FLEUR

Ik voel graag hoe mensen zijn, daar leer je zoveel meer van dan al dat gekwebbel.

ELS

Zo had ik het nog niet bekeken. Ik zeg meestal gewoon, hallo ik ben Els.

FLEUR

Fleur.

PETER

En wat doe jij nog zoal in het leven, buiten mensen bespringen?

FLEUR

Ik hou van de natuur.

PETER

Een natuurmens? Dat wil nu lukken, ik ook. Ik heb altijd in de natuur gewerkt, wij hebben jarenlang een houtbedrijf in de familie gehad.

FLEUR

Een houtbedrijf?

PETER

Ja, opgericht door de grootvader van mijn grootvader.

FLEUR

Dus jij hebt bomen omgehakt?

PETER

De eerste jaren, de jaren daarna zat ik meer op het bureau...

(Met fierheid.)

...als zaakvoerder.

FLEUR

Dus jij hebt die prachtige natuur kapot gemaakt om geld mee te verdienen?

PETER

Kunnen we die knuffel gewoon terug overdoen?

ELS

Maar wat doe je dan precies in de natuur?

FLEUR

Ik breng evenwicht in de natuur, ik voel het wanneer de omgeving ontregeld is en probeer die balans terug te herstellen.

PETER

Dat zeg ik ook altijd als ik op de weegschaal sta, "ik moet die balans dringend eens herstellen".

(FLEUR komt dichterbij ELS en begint onzichtbare dingen te grijpen in de buurt van ELS haar gezicht.)

Muggen?

FLEUR

Neen, ik voel een blokkade, er is een vertroebeling in je aura, zou stress kunnen zijn.

PETER

Stress? Waarom zouden wij nu stress hebben?

FLEUR

Ik weet niet, maar ik voel dat er iets niet in balans is in deze ruimte. Zouden jullie het erg vinden als ik hier een spirituele reiniging uitvoer?

PETER

Wat voor reiniging?

ELS

(Geïnteresseerd.)

Neen geen probleem.

PETER

Natuurlijk, als het over dingen reinigen gaat...

ELS

En helpt dat dan tegen stress?

FLEUR

Misschien, als we de oorzaak kunnen wegnemen.

(Neemt uit haar rugzak twee wierrookhouders en een klankschaal en steekt de wierrook aan.)

Soms kan het al voldoende zijn om een aantal objecten in de ruimte van plaats te veranderen.

PETER

Dit object gaat zichzelf naar buiten verplaatsen om een luchtje te scheppen. Al die hocus pocus is niets voor mij.

(Neemt zijn regenjas, steekt een sigaret aan en gaat af langs de voordeur.)

ELS

Ik zou nu niet te veel dingen verplaatsen, gewoon spiritueel afstoffen is ook al goed hoor.

FLEUR

Neen, het moet grondig gebeuren als we de oorzaak willen vinden.

ELS

(Wordt iets zenuwachtiger.)

En ehm, hoe weet je dan welk object je moet verplaatsen?

FLEUR

Om verkeerde energieën te ontdekken moet je zelf energie de ruimte in sturen.

ELS

En hoe...

(FLEUR slaat op de klankschaal en bootst de klanken na met haar stem.)

Oké, ik snap het al.

(FLEUR begint de ruimte verder af te tasten.)

Over energie gesproken, zou het ook kunnen dat je, gewoon uit interesse, bepaalde dingen hoort die er niet zijn, geluiden van bijvoorbeeld lachende kinderen?

FLEUR

(Alsof het een doodnormale vraag is.)

Ja, natuurlijk.

ELS

En wat betekent dat dan, is dat dan een dagdroom of gewoon verbeelding, of...

FLEUR

Dat zou perfect kunnen.

ELS

Ah, oké.

FLEUR

Maar er kan ook meer aan de hand zijn.

ELS

Meer?

FLEUR

De natuur heeft net zoals elk levend wezen een geheugen.

ELS

Oké.

FLEUR

En soms gebeuren er dingen die zo een grote impact hebben...

ELS

Wat voor dingen?

FLEUR

Dat kan van alles zijn, leuke momenten maar ook heel gruwelijke zaken. Die dingen maken zo'n grote indruk dat ze worden opgenomen door de natuurelementen. Zo kan het zijn dat wanneer je onder water bent je bepaalde dingen voelt, of in het geluid van de wind dingen hoort.

ELS

Echo's uit het verleden?

FLEUR

Zoiets ja, maar het kan natuurlijk ook gewoon stress zijn.

ELS

(In de war.)

Oké, bedankt, ik ga eens kijken of de thee bijna klaar is.

(Gaat naar de keuken. Ondertussen herhaalt FLEUR het ritueel met de klankschaal een aantal keer en gaat ze steeds dichterbij de staande klok, alsof ze voelt dat er zich een negatieve energie in de klok bevindt. Wanneer ze voor de klok staat begint deze luid het uur te slaan waarna FLEUR op de grond valt van het schrikken. BRAM komt de trap afgelopen en ziet FLEUR liggen.)

BRAM

Gaat het?

FLEUR

Mijn chakra's zijn helemaal ontregeld.

BRAM

Jouw wat?

FLEUR

Mijn Chakra's.

BRAM

Juist ja, anders moet je even op bed gaan liggen, dan kunnen jouw chakra's tot rust komen.

FLEUR

Misschien is dat geen slecht idee.

(Gaat de trap op. BRAM raapt de klankschaal op en zet deze naast de radio, hij trekt zijn neus op wanneer hij de wierrook ruikt, doet deze uit en legt de houders in de schuif. Op dat moment slaat de staande klok opnieuw, waardoor BRAM zijn aandacht getrokken wordt. Hij inspecteert de klok terwijl het geluid van de fluitketel in de keuken steeds luider wordt. BRAM opent de klok waardoor het lijk in zijn armen valt. Op datzelfde moment komt ELS met een plateau waarop een theeservies staat uit de keuken, wanneer ze BRAM en het lijk ziet laat ze geschrokken de plateau uit haar handen vallen.)

KEVIN

(Komt samen met FLEUR gealarmeerd de trap afgelopen.)

Wat is er geb...

(Merkt Els op die nog steeds gechoqueerd voor zich uitstaart.)

Mama, gaat het?

ELS

Ik ehm...

BRAM

(Legt het lijk behoedzaam op de grond.)

Met mij gaat het wel, bedankt om het te vragen.

FLEUR

Daarom was de balans uit evenwicht.

KEVIN

Een lijk in een klok, wie verzint nu zoiets.

ELS

We moesten toch iets doen.

BRAM

Wacht, bedoel je dat, heb jij...

ELS

Ik wou niet dat ons weekend zou verpest worden.

BRAM

Je kan toch niet gezellig warm binnen zitten, mens-erger-je-nieten, terwijl je weet dat er een lijk in de klok zit.

KEVIN

Dat is hier precies het sprookje van de wolf en de zeven geitjes.

BRAM

Je bent niet grappig Kevin.

KEVIN

Maar wat doet dat lijk in de klok.

ELS

Peter en ik hebben het daar gelegd.

BRAM

Hoe, wat?

ELS

Toen we hier aankwamen hebben we deze man aangetroffen, hij had zichzelf opgehangen in de kast.

BRAM

Dus die strop die...

ELS

Hing rond zijn nek. Ik wilde niet dat ons weekend verpest zou worden, we zijn nu eindelijk nog eens samen met zijn allen.

KEVIN

We zijn zelfs met een man meer, hoe meer zielen...

BRAM

Flauwe plezante!

ELS

We hebben nog zo geprobeerd om hem verborgen te houden, om morgen dan een oplossing te bedenken.

BRAM

Je had dat direct tegen mij moeten zeggen.

ELS

Ik weet het jongen, ik heb dit niet gewild, ik wou dat...

KEVIN

Rustig maar mama, het komt allemaal goed, wij zijn er om je te helpen.

ELS

En nu is dat mooi theeservies ook nog kapot.

BRAM

Daar moet je je nu geen zorgen over maken, dat ruimen we wel op.

KEVIN

Normaal gezien is er achter die deur een berghok, daar zal wel een bezem staan.

BRAM

(Gaat naar de deur van het berghok.)

Maar daarmee zijn we er nog niet uit wat we met onze vriend moeten doen, we kunnen hem toch niet zomaar hier laten liggen.

(Probeert de deur te openen.)

Die zit muurvast.

KEVIN

Dat is raar, waarom zouden ze dat nu op slot doen. Wacht ik help je.

(Gaat ook naar de deur en probeert deze samen met BRAM te openen.)

Onmogelijk, die deur lijkt wel dicht gemetst.

FLEUR

(Is ondertussen bij het lijk gaan zitten en bekijkt hem vol mededogen.)

Heeft er iemand klein geld bij zich?

BRAM

Klein geld?

FLEUR

Een stuk van twee euro ofzo

BRAM

Neen, waarom?

FLEUR

Om op zijn reis naar de onderwereld de veerman te kunnen betalen.

BRAM

(In de war.)

Sorry?

FLEUR

Ik geloof dat mensen na hun dood overgaan naar de onderwereld, waar hun ziel blijft voortleven. Maar om de rivier over te steken moeten ze eerst de veerman betalen. Zolang dat niet is gebeurd kan de natuurlijke balans niet hersteld worden.

KEVIN

Ik heb nog een briefje van twintig, dat bedrag zal met der tijd toch ook geïndexeerd zijn, niet?

(Geeft het briefje aan FLEUR.)

FLEUR

Laten we even stilstaan bij deze ziel die zijn fysieke vorm heeft verlaten. Het universum ontvangt je terug met open armen.

(Neemt het briefje en legt het op de ogen van het lijk, BRAM en KEVIN kijken verbaasd toe naar het ritueel.)

Dit is voor de reis die voor je ligt. Moge je pad naar de volgende wereld verlicht en vredig zijn.

(Neemt een zakje kruiden uit haar zak en strooit deze uit terwijl ze rond het lijk stapt en enkele mantra's prevelt, op dat moment komt PETER de kamer weer binnen en bekijkt het ritueel vol verbazing.)

PETER

Wat moet dit voorstellen?

KEVIN

We bewijzen de overledene een laatste dienst.

PETER

(Met enige overdrijving.)

Jullie hebben een lijk gevonden!

ELS

Laat maar Peter, ze weten alles al.

BRAM

Kunnen we dan nu stoppen met de komedie en eens nadenken wat we met onze gast hier gaan doen?

PETER

Bravo, een echte professionele schrijver aan het woord.

BRAM

Ja, lach maar. Ik heb niet geprobeerd om verstoppertje te spelen met een lijk, hoe verzin je het?

PETER

Misschien was ik dan beter naar Londen gegaan om schrijver te worden.

KEVIN

Bram heeft gelijk, dat lijk kan hier onmogelijk blijven logeren.

PETER

Misschien moeten we er eens rustig over nadenken.

(Tegen BRAM)

Kan jij voor koffie zorgen jongen, daar heb je toch ervaring mee hè?

ELS

Dat gaat niet, het servies is kapot.

PETER

Ai, dat kunnen we dan op onze buik schrijven...

(Tegen BRAM.)

...maar schrijven is niet zo uw ding zeker.

BRAM

Oké. Ik ben naar Londen gegaan, heb ik daar spijt van? Neen. Het spijt me dat ik de zaak niet wou over nemen, maar ik heb voor mezelf gekozen.

ELS

Jongen...

BRAM

Laat me even mama. Ik weet dat ik lange tijd niets van me heb laten horen, maar wat verwacht je, als je eigen vader niet eens de moeite doet om het te begrijpen, of mij ook maar een beetje steunt in wat ik echt wil doen.

FLEUR

(Die ondertussen de scherven van het servies bijeen raapt en op de plateau verzamelt.)

Stop! Er hangt hier veel te veel negatieve energie!

PETER

Anders moeten we een kring rond het lijk maken en "Kumbaya" zingen.

KEVIN

Het is genoeg, Fleur heeft gelijk, we moeten wat liever tegen elkaar zijn.

BRAM

En naar de politie gaan.

ELS

Dat hebben we zelf ook al bedacht jongen, maar we kunnen beter binnenblijven met dit rotweer, het ziet er naar uit dat ons nog een zware storm te wachten staat.

BRAM

Je kan toch ook gewoon telefoneren.

PETER

Dat we daar niet aan gedacht hebben, gelukkig hebben we de Einstein van de Starbucks in de familie.

ELS

We hebben dat al geprobeerd jongen, maar we hebben hier geen bereik.

KEVIN

Compleet afgesloten van de buitenwereld en dat op Halloween.

(Iedereen kijkt hem verwijtend aan.)

Ik probeer gewoon de spanning te doorbreken.

PETER

We doen gewoon wat we al van plan waren, we leggen het lijk in één van de diepvrieskisten.

BRAM

Maar dat is ziek!

KEVIN

Maar het is wel een oplossing.

BRAM

Zijn jullie nu helemaal doorgedraaid, dat is toch onmenselijk.

PETER

Het is niet dat hij er veel van zal merken.

ELS

En morgen, als het weer is opgeklaard gaan we naar de politie.

BRAM

En zijn familie dan, die zijn waarschijnlijk doodongerust.

ELS

Met dit weer is de kans groot dat we het politiebureau niet eens halen.

BRAM

Zolang je maar niet denkt dat ik naar die kelder ga.

KEVIN

Ik zal dat wel doen, samen met Fleur.

FLEUR

Waarom ik?

KEVIN

Omdat ik jouw positieve energie nodig heb.

FLEUR

Ooh, soms is hij zo romantisch.

(Neemt samen met KEVIN het lijk vast waarna ze zich richting kelderdeur begeven.)

KEVIN

Dan kan je me ineens filmen, Dat zou een coole video opleveren voor mijn vlog.

ELS

Geen sprake van!

KEVIN

Maar waarom niet?

ELS

Omdat ik niet wil dat je naar de gevangenis gaat voor moord!

KEVIN

Zelfmoord, je zegt zelf dat hij zich heeft opgehangen.

(BRAM gaat naar de vestiairekast, doet deze open en begint deze te onderzoeken.)

ELS

Dan nog, jezelf filmen terwijl je een lijk invriest...

KEVIN

Maar...

FLEUR

Vind je dat nu zelf ook niet oneerbiedig?

KEVIN

Goed dan, er zal nog genoeg te filmen zijn dit weekend.

ELS

Daar was ik al bang voor.

KEVIN

(Tegen FLEUR.)

Kom lieverd, we gaan onze onverwachte gast zijn slaappleaats tonen.

(FLEUR en KEVIN dragen het lijk af langs de kelderdeur.)

ELS

Ik had me dit weekend toch helemaal anders voorgesteld.

PETER

Typisch onze Kevin om ons hier naartoe te brengen.

ELS

Ik denk nu niet dat hij verwacht had dat er hier iemand zelfmoord zou plegen.

BRAM

(Nog steeds geconcentreerd op de vestiairekast.)

Of vermoord zou worden.

ELS

Wat?

BRAM

Jullie gaan ervan uit dat dit zelfmoord was, maar zijn jullie daar wel zeker van?

PETER

Och god, Ons groot schrijverstalent is er weer.

BRAM

Je moet eens komen kijken.

(ELS en PETER komen bij BRAM staan.)

Om jezelf op te hangen moet je toch eerst op een verhoogje staan, een stoel of een krukje ofzo. En dat is hier niet mogelijk.

ELS

Je bedoelt dat...

BRAM

Het zou natuurlijk kunnen dat hij toch op één of andere manier erin is geslaagd, door bijvoorbeeld eerst...

(Wijst naar onder in de kast.)

...maar dan zouden er hier geen voetafdrukken zijn.

PETER

Maar jawel, zijn eigen voetafdrukken, slim hoor, derderangs Sherlock Holmes.

BRAM

Ik denk niet dat ons lijk zo'n kleine voeten heeft.

ELS

Kindervoeten?

PETER

Kom, laat zien.

(Bekijkt de afdruk, gaat met zijn vinger over de afdruk en ruikt eraan.)

Zwavel.

ELS

Maar dan, dan betekent dat...

BRAM

Dat onze man waarschijnlijk is vermoord.

(Op dat moment klinkt er een luide, vrouwelijke gil uit de kelder. PETER, ELS en BRAM lopen gealarmeerd richting kelder, op hetzelfde moment komen FLEUR en KEVIN uit de kelder.)

PETER

Alles oké Fleur?

FLEUR

Met mij wel, maar Kevin schrok van een muis die voorbijliep.

BRAM

Kwam die gil van Kevin?

KEVIN

Ja, mag het. Het is niet dat de sfeer daar zo ontspannen was.

BRAM

Jammer dat je dat niet op film hebt.

KEVIN

Ja, lach maar. Wie durfde er niet naar de kelder?

BRAM

Dat kan zijn, maar ik heb wel iets ontdekt.

KEVIN

Ahja, wat dan?

BRAM

Een voetafdruk.

KEVIN

Een voetafdruk?

ELS

Van een kind.

KEVIN

Een voetafdruk van een kind?

PETER

En dat is nog niet alles, die voetafdruk bestond uit assen. De zwavelgeur hangt nog in mijn neus.

KEVIN

Zwavelgeur? Zou het dan toch waar zijn? Neen dat kan niet.

ELS

Zou wat waar zijn?

KEVIN

Kijk, ik wou voor jullie dertigste huwelijksverjaardag iets speciaal doen, en ik dacht dat het wel leuk zou zijn om met het hele gezin Halloween te vieren.

ELS

Ik was anders ook al blij geweest met een paar dagen aan een zwembad.

KEVIN

En ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in de middeleeuwen, zeker de tijd van de heksenverbrandingen.

PETER

Nu gaan we het krijgen.

KEVIN

Toen ik haar dat had verteld, heeft Fleur mij een boek cadeau gedaan over heksenverbrandingen in België.

FLEUR

Ideaal cadeau voor een geschiedenisleerkracht, toch?

KEVIN

En plots viel mijn oog op een bijzondere plaatsnaam waar ik nog nooit van had gehoord, Solferbos.

BRAM

Solfer, genoemd naar de heksenverbrandingen.

PETER

(Sarcastisch.)

Denkt je? Volgens mij zagen ze dat het hier solferbos heette en dachten ze, "maar dat is een goeie plaats om een paar heksen in de fik te steken". Spijtig genoeg voor die heksen heet het hier niet "gin-tonic-en-massage-bos".

ELS

Peter, je moet het niet in het belachelijke trekken.

PETER

Maar het is belachelijk.

KEVIN

Dat weet ik nog zo niet, volgens dat boek zou er in deze bossen een jonge vrouw gewoond hebben, afgezonderd van de rest van de wereld.

ELS

Misschien wel in deze hut?

PETER

Els, laat u niet zo meeslepen, hij probeert ons gewoon bang te maken.

KEVIN

Het was een zonderlinge vrouw, anders dan de anderen.

ELS

Stel dat die vrouw hier inderdaad heeft gewoond..

PETER

Els alstublieft, Je gaat toch niet mee in die flauwekul.

KEVIN

Volgens de dorpelingen was het bijna zeker dat die vrouw een heks was, en op een dag hebben ze haar onderworpen aan de vuurproef.

ELS

De vuurproef?

KEVIN

Als zij een heks was, dan zou zij het vuur overleven, maar anders...

ELS

En was zij...

PETER

Ja, wat denk je nu zelf...

ELS

Denk je dat, wat er hier is gebeurd, iets te maken heeft met de geschiedenis van deze plek?

KEVIN

Dat weet ik niet...

BRAM

Het is gewoon absurd, er zal wel een logische verklaring zijn.

FLEUR

Maar geef toe, het is allemaal wel heel toevallig.

PETER

Ah ja natuurlijk, er is hier iemand vermoord en het eerste waaraan gedacht wordt is hekserij en hocus pocus.

ELS

Ik geloof niet in toeval.

BRAM

Ik ook niet, maar zou het niet veel logischer zijn, en ik zeg zomaar iets hè, dat die man gewoon vermoord is door, ik weet niet, een moordenaar?

PETER

Ja, want dat maakt de situatie beter.

ELS

Maar wat als het verhaal van Kevin klopt en deze plaats was inderdaad de vroegere woonplaats van een heks?

PETER

Els, spoken en geesten bestaan niet.

FLEUR

Ben je daar zeker van?

PETER

Heel zeker.

FLEUR

Dat is waarschijnlijk omdat je nog nooit met een geest hebt gesproken.

PETER

Neen dat klopt, de volgende keer als ik er een tegenkom zal ik hem trakteren op café.

FLEUR

We kunnen altijd proberen contact te leggen met de andere zijde.

ELS

Kan dat?

FLEUR

Ik heb altijd een Ouija bord bij mij, als je wil dan haal ik het.

PETER

Wat voor bord?

BRAM

Een Ouija bord, dat is zo een houten bordje waarmee je kan doen alsof je geesten kan oproepen, heel populair bij kinderen.

KEVIN

Ik vind dat anders wel boeiend.

BRAM

Wat ik zeg, kinderen.

PETER

Sorry, maar ik ga mij echt niet bezighouden met die onzin.

KEVIN

Nu dacht ik dat jij vroeger altijd zo avontuurlijk was.

PETER

Dat is ook zo, nog steeds trouwens. Maar toch niet om geesten op te roepen, wat een flauwekul.

KEVIN

Komaan papa, geef het een kans. Misschien komen we meer te weten over wat er hier in deze hut is gebeurd?

PETER

Ik zal u zeggen wat er hier is gebeurd, niets. Dit is gewoon een huisje dat in een bos staat. Misschien dat er hier ooit een jager kwam aanlopen en op de deur klopte, zodat iemand hem uit de nood kon helpen...

ELS

Je kan toch gewoon meedoen lief, wat kan dat nu voor kwaad?

PETER

Maar waarom, het is puur tijdverlies.

KEVIN

Komaan papa, we hebben toch niets anders te doen, en als het niet werkt dan lachen we er gewoon eens mee.

PETER

Oké, het is al goed.

FLEUR

Ik ben zo terug.

(Loopt de trap op naar boven.)

KEVIN

(Naar FLEUR die al uit het zicht verdwenen is.)

Wil jij mijn videocamera en statief ook meebrengen, dit wil ik op beeld hebben?

ELS

Is dat nu echt nodig die filmpjes? Als leerkracht zou je toch beter moeten weten.

KEVIN

Het is juist een manier om dichter bij mijn leerlingen te staan.

ELS

Toen ik nog in het onderwijs stond moest een leerkracht juist afstand bewaren van de leerlingen en respect afdwingen.

KEVIN

En zo krijg je dan voor je het weet een burn-out.

BRAM

Kevin!

KEVIN

Wat? Had ik dat niet mogen zeggen?

BRAM

De burn-out van mama is niets om mee te lachen.

KEVIN

Ik lach daar ook niet mee, ik was er tenminste toen mama mij nodig had, maar waar zat jij?

ELS

Jongens! Laat het. Misschien heb je wel gelijk en zijn de tijden te hard veranderd voor iemand van de oude stempel.

PETER

Het is goed dat je nu die andere job hebt, nog een paar jaar op dat secretariaat en dan kunnen we samen van ons pensioen genieten.

BRAM

Zeg, is Fleur thuis ook vaak bezig met die spirituele hocus pocus?

KEVIN

Ja, ze is nogal gepassioneerd.

PETER

En is dat dan terwijl ze af en toe speciale kruiden gebruikt?

KEVIN

Drugs? Neen dat doen wij niet, Fleur is gewoon wie ze is.

ELS

Hoe hebben jullie elkaar eigenlijk leren kennen?

KEVIN

Gewoon, ze stond plots voor mijn deur.

BRAM

Zomaar.

KEVIN

Neen, ze is vorige maand ingetrokken in het appartement boven mij en ze kwam zich voorstellen.

BRAM

Dan heb jij er ook geen gras over laten groeien.

KEVIN

Ik weet het, het is noch pril. Maar we voelden direct een klik.

(FLEUR komt de trap afgelopen met een Ouija bord, de videocamera van KEVIN en een statief. Ze legt het bord op de grond, in het midden van de kamer, neemt de wierrookhouders en steekt deze weer aan. Ondertussen neemt KEVIN de camera en het statief over en installeert deze.)

PETER

Bah, toch niet weer die stank.

ELS

Fleur zal wel weten wat ze doet.

PETER

En hoe werkt dat nu zo'n bord?

FLEUR

Heel eenvoudig, iedereen komt rond het bord zitten en houdt zijn wijs en middenvinger op dit plankje.

(Toont een plankje dat bij het bord hoort.)

Daarna is het enkel wachten tot we contact hebben met een bepaalde entiteit...

PETER

Een entiteit?

KEVIN

Dat is gewoon een mooier woord voor geest.

FLEUR

En wanneer we contact hebben kunnen we vragen beginnen stellen, soms verschuift het plankje naar het vak met "ja" of het vak met "neen" en soms zal de geest een boodschap spellen aan de hand van de letters op het bord.

PETER

Dan is het te hopen dat die geest niet dyslectisch is.

ELS

Peter, alstublieft.

FLEUR

Is iedereen klaar?

KEVIN

Wacht, even nog mijn camera scherpstellen.

PETER

Ja, want stel dat we een mediageile geest oproepen.

KEVIN

Goed ik ben er

(Iedereen zet zich rond het bord en houdt zijn wijs en middenvinger op het plankje. Het wordt muisstil. In de verte is het geluid van naderend onweer te horen.)

FLEUR

Geesten van het verleden, ik roep u op, leid mij door uw ongeziene wereld.

(Iedereen kijkt vol verwachting naar het plankje maar er gebeurt niets.)

PETER

Dit is het automatisch antwoordapparaat van de familie De Geest, we zijn er even niet, maar u kan uw boodschap inspreken na de "woehoehoe".

ELS

Peter!

FLEUR

(Sluit haar ogen en haalt diep adem.)

Laat uw aanwezigheid gekend zijn.

KEVIN

(Draait zijn hoofd geschrokken naar achter.)

Wat was dat?

ELS

Wat is er jongen?

KEVIN

Ik weet niet, het was net alsof er iemand op mijn schouder tikte.

FLEUR

Bent u daar? Als u met ons wil spreken geef dan een teken.

(De groep wacht in spanning, maar weer gebeurt er niets.)

BRAM

Sorry hoor, maar dit is belachelijk. Ik doe hier niet aan mee.

(Staat recht en zet zich in de zetel, op dat moment valt het licht uit, enkel de open haard, het kaarslicht en een sporadische bliksemflits achter het raam verlichten de ruimte.)

ELS

Zie je nu wel!

PETER

Puur toeval.

(BRAM neemt de kaars van de lage kast, en verlicht zo de groep en het Ouija bord.)

FLEUR

Geest, bent u daar?

(Plots beweegt het plankje en verschuift
het zich naar het vakje met "ja")

ELS

Ja!

FLEUR

Bent u een geest die we kennen? Hebt u een connectie met
een van ons hier?

(Het plankje schuift eerst langzaam maar
daarna doelgericht naar neen.)

KEVIN

Neen!

FLEUR

Bent u vertrouwd met deze plek?

(Het plankje reageert steeds sneller en
schuift naar "ja")

ELS

Ja!

BRAM

Dit is onzin, iemand van jullie beweegt dat ding.

(Zonder dat iemand er om vraagt beweegt
het plankje achtereenvolgens naar de
letters E, M, M en A, steeds luidop
uitgesproken door Els en Kevin.)

KEVIN

Emma, haar naam is Emma.

ELS

Zou het, neen dat kan niet, kan je vragen hoe oud ze is?

FLEUR

Emma, maak ons jouw leeftijd kenbaar.

(Het plankje beweegt naar de cijfers 1 en 2 steeds luidop uitgesproken door Els en Kevin.)

ELS

Twaalf, ze is twaalf jaar. Oh mijn god Bram, het meisje dat je gezien hebt toen je hier naartoe reedt...

KEVIN

Vraag of ze iets te maken heeft met ons lijk.

FLEUR

Emma, heb jij iets te maken met de persoon die we hier hebben aangetroffen?

(Het plankje schiet pijlsnel naar "ja", opnieuw luidop uitgesproken door ELS en KEVIN.)

ELS

Ik vind dit niet grappig meer, ik wil hier nu mee stoppen.

KEVIN

Nog even mama, misschien komen we te weten wie ons lijk is.

FLEUR

Is er iets dat je van ons wil Emma?

(Het plankje beweegt naar de letters W, R, A, A, K, steeds luidop uitgesproken door Els en Kevin.)

FLEUR

Wraak!

(Een luide donderknal weerklinkt waarbij de voordeur openwaait, het licht van de kaars en van de open haart doven zodat het pikdonker wordt op het podium. Er volgt een ongemakkelijke stilte.)

FLEUR

Ik ga kijken in de kelder of ik de zekeringen terug aan de praat krijg.

KEVIN

Wees voorzichtig.

ELS

Denk je nu nog altijd dat het flauwekul is?

PETER

Natuurlijk, het is toch niet zo raar dat er tijdens een onweer een deur openwaait.

ELS

En de elektriciteit die uitvalt.

PETER

Opnieuw, het onweert.

KEVIN

Maar er is iets dat ik jullie nog niet heb verteld.

ELS

Wat bedoel je?

KEVIN

Er stond nog meer in dat boek.

BRAM

Toevallig.

KEVIN

De vrouw die hier jaren geleden op de brandstapel werd gegooid had een groot geheim.

PETER

Laat me raden, ze was een heks?

KEVIN

Neen, of dat staat niet zo letterlijk in het boek. Maar ze had wel een dochtertje.

ELS

Emma.

KEVIN

Dat staat niet in het boek, maar het was in die tijd wel gebruikelijk dat wanneer een heks werd verbrand dat haar nakomelingen werden verplicht om toe te kijken.

ELS

Verschrikkelijk.

KEVIN

Om nadien zelf gedood te worden, aan de galg.

(Op dit moment verlicht een felle bliksemschicht de ruimte, Hierdoor is vluchtig in het midden van de woonkamer de gedaante van een jong lijkkbleek meisje in witte jurk te zien, dit wordt niet opgemerkt door de familieleden. Na deze flits wordt het weer donker.)

BRAM

Fleur, gaat het?

FLEUR

(Vanuit de kelder.)

Ja, momentje, ik ben er bijna.

ELS

Verschrikkelijk, stel je eens voor dat je in die tijd leefde? Een tijd waarin een vrouw, gewoon omdat ze zich anders gedroeg dan wat de maatschappij verwachtte, op de brandstapel kon gegooid worden.

BRAM

Ja, dat moet vreselijk geweest zijn.

ELS

En dan dat meisje, hoe vreselijk moet het zijn om je moeder zo te zien sterven. Ik kan me dat niet voorstellen.

PETER

Maar dat is allemaal geschiedenis.

ELS

Ja? Het is wat Fleur ook zegt, soms zijn dingen zo vreselijk dat ze echo's achterlaten. Ik kan mij heel goed voorstellen dat als er hier op deze plaats zo'n gruwelijkheden hebben plaatsgevonden, dat je dat tot op vandaag nog kan voelen.

PETER

Els, lief, overdrijf je nu niet?

ELS

Neen, ik ben er zelfs zeker van dat Emma hier is, in deze kamer.

PETER

Els...

ELS

Ik heb haar gehoord, ze is hier.

PETER

Els, je bent gewoon overspannen...

ELS

En Bram dan, die heeft haar ook gezien, daarstraks in de auto.

BRAM

Dat was gewoon de vermoeidheid.

ELS

Ben je daar zeker van, misschien zit ze hier nu wel bij ons, luistert ze naar alles wat we zeggen.

PETER

Els...

ELS

Hoeveel bewijs willen jullie nog voor jullie inzien dat...

(Op dit moment gaat het licht op het podium weer aan en komt FLEUR uit de kelderdeur de kamer weer binnen. Van het meisje is geen spoor, maar ook KEVIN is verdwenen.)

PETER

Je hebt je gewoon laten bang maken, dat bord is gewoon een houten plankje met wat letters, meer niet. Kijk ik zal ook eens proberen.

(Neemt het Ouija bord, houdt het plankje vast en praat op overdreven zweverige toon.)

Geest, ben je daar, maak u kenbaar.

(Er gebeurt niets.)

Zie je wel, allemaal onzin.

FLEUR

Je moet erin geloven, anders kan je geen verbinding maken met het geestenrijk.

PETER

Ja, zo kan je aan alles een uitleg geven.

ELS

(Kijkt rond.)

Zeg, waar is Kevin?

BRAM

Kevin?

PETER

Kevin, de grap heeft lang genoeg geduurd.

ELS

Misschien is hij wel gegrepen door de geest van Emma.

PETER

Els, hier is geen Emma.

BRAM

Maar misschien wel een moordenaar.

PETER

Spaar die fantasieën voor in uw boeken, we kunnen beter beginnen zoeken.

BRAM

Oké, ik ga boven kijken.

PETER

Dan ga ik naar de keuken.

ELS

Ik ga buiten rondkijken, misschien is hij gewoon een luchtje gaan scheppen.

FLEUR

Dan zal ik maar weer naar de kelder gaan, ik ken de weg nu toch al.

(Iedereen begint te zoeken, BRAM gaat naar de bovenverdieping, FLEUR gaat naar de kelder en PETER gaat in de keuken kijken. ELS wil haar jas uit de vestiairekast nemen wanneer KEVIN, die zich in de kast had verstopt haar laat schrikken, waardoor ELS luid gilt en hevig begint te ademen. De anderen komen gealarmeerd de kamer weer binnen.)

BRAM

Kevin! Onnozelaar!

PETER

Gaat het lief, je weet het, adem in, adem uit.

(ELS blijft hevig ademen.)

KEVIN

Het was maar een grap.

BRAM

Jij met je flauwe grappen altijd, klein kind.

PETER

Kom lief, we gaan naar boven, je moet rusten.

(ELS en peter gaan de trap op naar de bovenverdieping.)

FLEUR

Wacht, ik ga mee, ik heb nog een kalmerend drankje, dat zal haar deugd doen.

KEVIN

Ga maar ineens slapen lief, ik blijf hierbeneden om de wacht te houden, je weet maar nooit.

BRAM

Ik blijf ook beneden vannacht, al weet ik niet waar we het meeste bang voor moeten zijn, geesten of die idioot hier.

(FLEUR gaat de trap op naar de bovenverdieping.)

KEVIN

(Zet zijn videocamera af.)

Sorry, ik had niet gedacht dat...

BRAM

Dat is nu juist jouw probleem, je denkt niet.

KEVIN

Het moet toch geweldig zijn, het altijd beter weten.

BRAM

En jij dan, het lievelingetje van onze ouders, kleine Kevin kan nooit iets verkeerd doen. Je ziet wat ervan komt.

KEVIN

Het lievelingetje, ik?

BRAM

Ja, wie anders? Jij kunt gewoon doen wat je wil en mama en papa laten dat allemaal maar toe. Maar als ik mijn dromen wil najagen...

KEVIN

Hoe ondankbaar kan je zijn.

BRAM

Ik, ondankbaar?

KEVIN

Waarom denk je dat papa zo teleurgesteld is, niet omdat jij schrijver wil worden, maar juist omdat jij zijn favoriet bent.

BRAM

Doe niet zo belachelijk.

KEVIN

Aan mij heeft hij nooit gevraagd om het houtbedrijf over te nemen, neen daar was ik in zijn ogen niet geschikt voor. Maar jij, jij was voor hem de ideale opvolger.

BRAM

Maar dan nog, hij zou mij meer kunnen steunen.

KEVIN

Dat doet hij ook, wie denk je dat er als eerste in de rij staat als jouw boek uitkomt.

BRAM

Denk je?

KEVIN

Daar ben ik zeker van.

(Er volgt een korte stilte.)

Wat is er toch gebeurd met ons?

BRAM

Hoe bedoel je?

KEVIN

Vroeger waren wij twee handen op één buik, en nu, nu zijn we precies vreemden van elkaar.

BRAM

Maar dat is toch niet, het is toch niet omdat ik nu in Londen woon dat ik van jullie vervreemd ben.

KEVIN

Ik mis die tijd. Toen we nog onbezorgd samen in de tuin speelden, in onze boomhut.

BRAM

Moesten spelen, we mochten niet binnen, tenzij om te eten.

KEVIN

Ja, anders zaten we de hele tijd voor de tv waarschijnlijk.

BRAM

Jij wel ja, ik zat toen met mijn neus in de boeken.

KEVIN

Ja, terwijl ik een kamp wou maken.

BRAM

Dat was dan toch buiten jou gerekend, weet je nog dat je in paniek naar binnen liep om te zeggen dat ik uit de boomhut was gevallen.

KEVIN

Ja, en papa die op de wc zat, en met zijn broek op zijn enkels de tuin kwam ingelopen, om te komen kijken.

BRAM

En ik zat gewoon rustig te lezen.

KEVIN

Ja! Ik heb toen zo hard gelachen.

BRAM

Ja, dat was echt wel iets voor jou, van die foute grappen uithalen en er toch altijd mee wegkomen.

KEVIN

Het scheelde niet veel of papa had de boomhut afgebroken.

BRAM

Terecht ook, met uw flauwe grappen altijd.

KEVIN

Ik mis die tijd.

BRAM

En te denken dat onze ouders toen ongeveer even oud waren als wij nu.

KEVIN

Ik vind dat eng.

BRAM

Maar waarom?

KEVIN

Gewoon, het leven lijkt ineens zo kort. En er gaat een dag komen dat mama en papa er niet meer gaan zijn...

BRAM

Zo mag je niet denken.

KEVIN

Ik wil gewoon dat ons gezin terug zo hecht is als vroeger, ik wil dat niet kwijt.

BRAM

Je bent dat ook niet kwijt, maar dingen veranderen, dat kan je niet tegenhouden.

KEVIN

Uw vertrek, en de burn-out van mama hebben mij echt wel aan het denken gezet.

BRAM

Je moet stoppen met in het verleden te leven.

KEVIN

Maar het verleden geeft wel echo's naar de toekomst.

BRAM

Fleur heeft u precies al helemaal gebrainwasht. Je gelooft toch niet echt in dat geestengedoe?

KEVIN

Maar, jawel.

BRAM

Dus jij gaat echt heel de nacht hier de wacht houden?

KEVIN

Absoluut.

BRAM

Oké, ik doe mee. Je weet nooit dat die moordenaar zich hier nog ergens schuil houdt.

KEVIN

Prima, dan mag jij als eerste de wacht houden, dan ga ik een paar uurtjes slapen.

BRAM

Ongelooflijk.

(KEVIN legt zich in de zetel en sluit zijn ogen terwijl BRAM verveeld rondkijkt in de blokhut, hij sluit de gordijnen, legt het ouija bord op de kast, doet het licht uit, waarna de scène blauw wordt uitgelicht, hierna weerklinkt het geluid van een ijzige windvlaag, Bram krijgt het plots koud en wrijft in zijn handen, hij maakt de open haard aan, waarna het geluid van het meisje weer hoorbaar is. BRAM neemt het jachtgeweer van de muur en begint aandachtig rond te kijken in de hut. Zonder dat BRAM het merkt komt PETER de trap af.)

PETER

Ze slaapt.

(BRAM schrikt en richt in een reflex het geweer op PETER.)

Pas toch op, straks gebeuren er nog ongelukken.

BRAM

Sorry, dat was niet mijn bedoeling. Gaat het wat met mama?

PETER

Fleur heeft haar een kalmerend drankje gegeven.

BRAM

Goed, zoveel stress is echt niet goed voor mama.

PETER

Ze is nog steeds niet de oude na haar burn-out.

BRAM

Ik weet het, ik had er voor haar moeten zijn, ook omdat ze die burn-out heeft gekregen vlak nadat ik naar Londen...

PETER

Hey! Die Burn-out is niet jouw schuld, voor de klas staan is gewoon een zware job, en je weet hoe perfectionistisch uw moeder is. Dat houdt niemand vol.

BRAM

En toch voel ik me daar nog altijd schuldig over.

PETER

Ga je mee naar buiten, ik ga nog snel een luchtje scheppen?

BRAM

Neen, ik rook niet, en ik moet de wacht houden.

PETER

Je gelooft daar toch niet echt in, in die zweverige nonsens, een intelligente jongen als jij.

BRAM

Wat is dit ineens?

PETER

Wat?

BRAM

Geen sarcasme, geen verwijten.

PETER

Ik heb jou altijd een intelligente jongen gevonden. Daarom dat het me zoveel pijn heeft gedaan dat je de familiezaak niet wou verderzetten.

BRAM

Ik had dat nooit met evenveel passie kunnen doen als jij, ik wou jullie levenswerk niet verprutsen.

PETER

Ik ben er zeker van dat je dat goed zou gedaan hebben.

BRAM

Maar niet met hart en ziel.

PETER

Ik begrijp het wel, Sorry dat ik zo weinig begrip heb getoond toen.

BRAM

Neen, ik moet sorry zeggen, Ik weet hoeveel dat voor je betekende.

PETER

Het belangrijkste is dat je terug bij ons bent.

BRAM

Daar ben ik ook blij om.

PETER

Je moet terug wat vaker naar huis komen...

BRAM

Dat ga ik doen, ik had gewoon zoveel schrik dat jij me niet meer zou willen zien.

PETER

Jongen toch, natuurlijk wel, maar maak verdomme dat je dat eerste boek afhebt, ik kan niet wachten om het te lezen.

BRAM

Bedankt papa, dat betekent echt veel voor mij.

PETER

Maar goed, ik ga even genieten van de boslucht. Veel succes met het geestenjagen.

(Gaat af langs de voordeur. Even later weerklinkt het geluid van het lachende meisje weer. Bram richt zijn geweer in de richting van het geluid, hierdoor komt hij met zijn rug naar de kelderdeur te staan en merkt hij niet dat deze langzaam open gaat. RUDY, het lijk, komt de kamer binnengewandeld. BRAM draait zich om, ziet tot zijn afschuw RUDY staan en richt het jachtgeweer op hem.)

BLACK OUT

PAUZE

TWEEDE BEDRIJF

Wanneer het tweede bedrijf begint is het volledig donker op het podium. Het geluid van wind en regen is hoorbaar. Plots wordt de rust ruw verstoord door het schot van een jachtgeweer. Hierna wordt de scène blauw uitgelicht en zien we Kevin nog steeds op de zetel liggen terwijl Bram, met het jachtgeweer nog in handen, vertwijfeld voor zich uitstaart. Voor hem ligt een levenloze Rudy.

KEVIN

(Wrijft zijn ogen uit, verward.)

Zeg, kan dat niet wat...

(Ziet BRAM met het jachtgeweer staan.)

Wat is er gebeurd?

BRAM

Ik, hij stond daar ineens...

KEVIN

Wie, wat heb je gedaan?

BRAM

(Wijst naar het lijk voor hem.)

Hem.

KEVIN

(Ziet nu pas het levenloze lichaam van RUDY liggen.)

Bram, wat heb jij gedaan?

BRAM

Het was een reflex, ik was zo bang...

KEVIN

Godverdomme, wat heb jij?

FLEUR

(Komt de trap afgelopen, doet het licht aan en ziet RUDY liggen.)

Rudy? Oh mijn god!

(Zakt ineen op een trede.)

BRAM

Rudy?

FLEUR

Rudy is een vriend van Kevin.

BRAM

Hoe, wat...

KEVIN

Het was een grap.

BRAM

Een grap?

KEVIN

Al dat gedoe van gisterenavond, het lijkt, de legende, allemaal nep.

BRAM

Nep? Wie zet nu zoiets in scène, waarom?

KEVIN

Het was gewoon een Halloweengrap.

BRAM

Een Halloweengrap?

KEVIN

Ik had aan hem gevraagd of hij zich hier in de blokhut wou verstoppen, en doen alsof hij zichzelf had opgehangen.

BRAM

Kevin, dat meen je niet, jij bent gestoord.

KEVIN

Ik hoopte dat ons gezin daardoor terug..., dat die angst ons bij elkaar zou brengen.

BRAM

Ongelooflijk, mama ligt boven met een zenuwzinking,
voor hetzelfde geld had ze iets aan haar hart...

KEVIN

Ik kon toch niet weten dat...

BRAM

(Beseft nu pas echt wat hij heeft
gedaan.)

Ik heb iemand vermoord, ik, ik moet mezelf aangeven.

(Zet voorzichtig het geweer tegen de
muur aan de staande klok.)

KEVIN

Bram, we moeten...

BRAM

Het is godverdomme uw schuld! En waarom? Wat dacht je, we
gaan een zieke Halloween grap uithalen en alles filmen,
alles voor de likes? Is het dat?

KEVIN

Neen, zo is het ni...

BRAM

Ik moet hier weg, ik moet vluchten, ik...

FLEUR

Kalmeer eerst, ik heb wel iets waar je rustiger van
wordt.

BRAM

Ik moet niets hebben, ik heb iemand doodgeschoten, ik...

PETER

(Komt langs de trap naar beneden.)

Zeg wat gebeurt er hier allemaal?

(Ziet RUDY liggen.)

Wat doet dat lijk hier? Waarom hebben jullie dat uit de
diepvries gehaald?

BRAM

Ik heb hem vermoord.

PETER

Wat zeg je?

BRAM

Ik heb iemand vermoord, ik...

PETER

(Haalt oordopjes uit zijn oren.)

Wacht, ik kon je niet verstaan, ik had mijn oordopjes nog in.

BRAM

Ik ben een moordenaar.

PETER

(In de war.)

Sorry, wat?

BRAM

Ik heb hem doodgeschoten.

PETER

Waarom zou je dat doen? Hij was al dood.

KEVIN

Neen, dat was hij niet.

PETER

Hoe? Ik kan niet meer volgen.

KEVIN

Rudy is de man van een vroegere klasgenoot van mij en ik had hem gevraagd om hier voor lijk te spelen, als grap.

PETER

Hij doet dat wel goed, hij is precies echt dood.

BRAM

Hij is ook echt dood, ik heb hem vermoord!

PETER

Leg nu eens rustig uit wat er hier allemaal aan de hand is.

BRAM

Ik was de wacht aan het houden, de kelderdeur ging open, en plots stond ik oog in oog met...

PETER

Rudy.

BRAM

Ja.

KEVIN

Het is allemaal mijn schuld.

BRAM

Neen, Ik heb de trekker overgehaald.

KEVIN

Door mij, Als ik niet eerst...

PETER

Jongens, beseffen jullie eigenlijk wel wat jullie hebben gedaan?

KEVIN

Het was een ongeluk, een dom ongeluk.

PETER

Met zware gevolgen.

KEVIN

Wat gaat er nu gebeuren?

BRAM

Ik stap morgenvroeg naar de politie.

PETER

Wacht, wacht, wacht. Laat ons niets overhaasten.

BRAM

Wat kan ik anders...

PETER

Denk toch eens twee minuten na. Je gaat toch niet heel uw toekomst vergooien voor...

BRAM

Maar wat kunnen we anders...

FLEUR

We moeten zijn lichaam teruggeven aan de aarde.

KEVIN

Wat? Jij wil hem gewoon begraven, als een stuk ongedierte?

PETER

Neen, dat kunnen we niet doen.

(Denkt even na.)

Maar hebben we een andere keuze?

KEVIN

Ja natuurlijk, daarstraks was je zelf nog van plan om naar de politie te gaan.

PETER

Maar dat was een andere situatie, of wil jij in de gevangenis belanden?

BRAM

Hij heeft gelijk...

KEVIN

Wat? Jij ook al?

BRAM

Niemand hoeft ooit te weten dat Rudy hier geweest is.

KEVIN

En zijn vrouw dan, Patricia, die weet dat wij hier hadden afgesproken.

BRAM

Voor zover zij weet, is Rudy hier nooit toegekomen.

KEVIN

Ongelooflijk, en jij vindt mij gestoord.

PETER

Breng hem voorlopig terug naar de kelder, dan kunnen we nog zien wat we doen.

BRAM

Ik ga wel.

(BRAM en FLEUR heffen RUDY op en gaan af langs de kelderdeur.)

PETER

Je gaat een keuze moeten maken jongen.

KEVIN

Dat is toch simpel...

PETER

Neen, zo simpel is dat niet.

KEVIN

Maar...

PETER

Heb jij enig idee wat ze met u gaan doen als dit uitkomt?

KEVIN

Maar het was een ongeluk, ik heb toch nooit gewild dat...

PETER

Dit is geen spelletje hè jongen.

KEVIN

Ik heb nooit...

PETER

Eén van uw vrienden is dood. En waarom? Een stomme grap?

KEVIN

Ik wou mama gewoon terug het avontuur laten voelen, net als vroeger, voor haar burn-out.

PETER

Jongen, toch. Jarenlange psychologische begeleiding hebben dat zelfs niet gekund.

KEVIN

Ik zou er alles voor geven om gewoon terug zoals vroeger...

PETER

Ook uw toekomst?

KEVIN

Wat?

PETER

Als je ervoor kiest om naar de politie te stappen, dan blijft dat voor altijd aan u kleven.

KEVIN

Als ik het niet doe ook.

PETER

Maar dan kan je nog wel verder met uw leven.

KEVIN

Verder met mijn leven? Terwijl ik...

PETER

Uw job, uw toekomstplannen, ga je die allemaal weggooien?

KEVIN

Het is het juiste om te doen.

PETER

En Bram, ga je die ook meeslepen in dat rechtvaardigheidsgevoel?

KEVIN

Neen, natuurlijk niet, maar...

PETER

Zijn droom om misdaadauteur te worden, om het te maken in het buitenland, ga jij die van hem afnemen?

KEVIN

Nu snap ik het, het gaat weer over Bram, natuurlijk.

PETER

Je begrijpt het niet...

KEVIN

Oh, jawel, ik begrijp het heel goed. Wat er met mij gebeurt kan u eigenlijk niets schelen, zolang onze Bram maar geen problemen krijgt, het lievelingetje van de familie.

PETER

Kevin, je weet heel goed dat dat niet waar is.

KEVIN

Neen? Het draait toch weer allemaal over Bram zijn carrière.

PETER

Maar dat is niet...

KEVIN

En toen Bram de zaak niet wou overnemen, heb je dan eigenlijk ooit een seconde gedacht dat ik misschien wel een waardige opvolger zou kunnen zijn?

PETER

Ik heb nooit beseft dat jij...

KEVIN

Je had het kunnen vragen.

PETER

Oké, weet je waarom ik u dat nooit heb gevraagd, omdat je niet volwassen genoeg bent om een bedrijf te leiden, en dat heb je vandaag nog maar eens bewezen.

KEVIN

Maar ik...

PETER

Het wordt tijd dat je beseft dat je geen kind meer bent.

KEVIN

Maar...

PETER

Misschien is dit wel het moment om te tonen dat je wel in staat bent om de juiste beslissingen te nemen.

(Er volgt een veelbetekenend stilte.)

Ik ga kijken of je moeder nog slaapt, hopelijk houdt ze niet te veel over aan dat dwaas gedoe van jou.

(Gaat langs de trap naar de bovenverdieping, op hetzelfde moment komen BRAM en FLEUR de kamer weer binnen langs de kelderdeur.)

BRAM

En, heb je al iets beslist?

KEVIN

(Met enige kwaadheid en afwijzing in
zijn stem.)

Rudy is hier nooit geweest, wat er met hem is gebeurd zal
niemand te weten komen.

BRAM

Goed, ik doe het nodige.

KEVIN

In de schuur hiernaast zal wel een schop staan.

BRAM

Oké, ik zal laten weten als het klaar is.

(Doet zijn jas aan en gaat af langs de
voordeur.)

FLEUR

Wil je dat ik, zal ik een overgangsritueel houden?

KEVIN

Serieus? Is dat echt hetgeen waar je nu mee bezig bent?

FLEUR

Het zou zijn ziel tot rust kunnen brengen.

KEVIN

Zijn ziel? Hoor jij jezelf bezig? Rudy is dood, wat heeft
zo'n stom ritueel nu voor zin.

FLEUR

Maar ik dacht dat jij...

KEVIN

Echt? Dacht jij serieus dat ik geloofde in al dat
zweverig gedoe?

FLEUR

Maar, je zei dat...

KEVIN

Het was leuk voor Halloween, een goeie grap.

FLEUR

Dus jij ook al.

KEVIN

Lief, ik zie u doodgraag, maar geef toe, geesten oproepen, ik ben niet zot hè.

FLEUR

En ik wel, bedoel je?

KEVIN

Neen, zo mag je dat niet...

FLEUR

Laat maar, je bent echt niet de enige.

KEVIN

Maar lief...

FLEUR

Al heel mijn leven maken mensen mij uit voor zweefteef of heks, je wordt dat gewoon.

KEVIN

Lief, ik...

FLEUR

Maar van jou had ik meer verwacht, ik dacht echt dat jij anders was.

KEVIN

Ik heb echt respect voor wat je doet, maar je moet toch toegeven dat het allemaal een beetje vreemd...

(Op dit moment komt PETER de trap afgelopen)

PETER

(Met zowel paniek als kwaadheid in zijn stem, tegen FLEUR.)

Jij! Wat heb jij met mijn vrouw gedaan?

FLEUR

Hoe bedoel je?

KEVIN

Wat scheelt er met mama?

PETER

(Tegen Fleur)

Wat heb je haar gegeven?

KEVIN

Maar, wat is er gebeurd?

PETER

Ik krijg haar niet wakker, ik...

FLEUR

Ik heb haar gewoon een kalmerend drankje gegeven op basis van sint-janskruid, meer niet.

PETER

Je liegt!

FLEUR

Neen, ik zou nooit...

PETER

Waarom? Wat heeft ze jou misdaan?

FLEUR

Niets, ik wou gewoon dat ze goed zou slapen.

PETER

En die plek in haar hals? Daar heb je ook niets mee te maken zeker.

KEVIN

Een plek in haar hals?

PETER

Een zwarte vlek, het lijkt wel de vorm van...

FLEUR

... van een kinderhand?

PETER

Dus toch, wat heb je met haar gedaan?

FLEUR

Niets, dat moet het werk van Emma zijn.

KEVIN

Lief alstublieft...

PETER

Emma? Mijn vrouw is misschien aan het sterven en jij begint weer over dat stom bijgeloof?

FLEUR

Neen, geen bijgeloof, al de rest mag dan een grap zijn, het contact met Emma was echt.

KEVIN

Hou toch op met die onzin!

PETER

Ik weet niet meer wat ik moet geloven, het kan me eerlijk gezegd ook niets schelen, zolang Els er maar doorkomt.

(Tegen FLEUR.)

Je moet mij helpen je moet haar redden.

FLEUR

Oké, goed. We hebben zout nodig.

PETER

Zout?

FLEUR

Als bescherming, zout schrikt de geesten af.

PETER

Oké, maar wat ben je van plan?

FLEUR

Ik kan proberen om opnieuw contact te leggen met Emma.

PETER

Wat heeft dat voor zin, Els ligt boven...

FLEUR

(Neemt het ouija bord bij zich.)

Ik kan haar vragen om Els te sparen, om haar vrij te laten.

KEVIN

Stop toch met die onzin.

(Neemt het ouija bord uit de handen van FLEUR.)

Er gebeuren hier vreselijke dingen en het enige waar jij aan denkt is...

FLEUR

Geef terug!

KEVIN

Weet je wat...

(Loopt met het ouiya bord naar de open
haard en maakt aanstalten om het in het
vuur te gooien.)

FLEUR

Neen, niet doen!

(Kan net op tijd het ouiya bord uit de
handen van Kevin trekken.)

Dit, dit is alles wat ik heb, de enige manier om...

KEVIN

Om mijn moeder te redden? Doe het dan.

(Tegen Peter)

Ik zou er niet op rekenen.

FLEUR

Ik probeer het beschermingsritueel uit te voeren op haar
kamer, ik doe wat ik kan.

(Gaat langs de trap naar boven en neemt
het ouiya bord mee.)

PETER

Ik ga hulp zoeken, ik, ik moet iemand vinden die haar kan
helpen.

KEVIN

Wat ga je doen?

PETER

Ik rij naar het dorp, ik hoop maar dat...

KEVIN

In dit weer? Dat is veel te gevaarlijk.

PETER

Het gaat om je moeder.

KEVIN

Maar kan je haar dan niet beter meenemen?

PETER

(Trekt zijn regenjas aan.)

Dat overleeft ze misschien niet, als ik over twee uur niet terug ben, kom me dan zoeken.

KEVIN

Maar...

(PETER verlaat de blokhut langs de voordeur. KEVIN blijft verweest achter tot hij plots het geluid van het lachende meisje hoort, hij kijkt geschrokken om zich heen en tikt een aantal keer tegen zijn wang om wakker te worden. Plots ziet hij achter het gesloten gordijn in het licht van een bliksemflits het silhouet van Emma. Hij loopt in paniek naar de keuken, haalt er een grote bus zout uit en maakt een cirkel, hij plaatst een aantal theelichtjes rond de cirkel en neemt zijn camera, schakelt deze aan, richt deze op het binnenste van de zoutcirkel en neemt zelf plaats in de cirkel. Hij kijkt recht in de lens, begint te spreken, ademt zwaar, probeert zijn angst onder controle te houden.)

Oké, oké. Als je dit ziet, betekent het dat... iets me is overkomen. Of misschien ook niet.

(Begint euforisch te lachen.)

Misschien is dit gewoon het bewijs dat ik compleet doorgedraaid ben door alles wat er vannacht is gebeurd.

(Pauzeert, kijkt even weg van de camera, schudt zijn hoofd en kijkt dan weer terug.)

Dit... dit is niet hoe ik ons familieweekend had voorgesteld. Het was bedoeld als een grap, een manier om ons dichter bij elkaar te brengen, om de dingen weer te laten voelen zoals vroeger, voordat... voordat alles veranderde.

(Hij slikt, vecht tegen tranen.)

Maar nu, nu zit ik hier, in een cirkel van zout, bang voor iets waarvan ik niet eens zeker weet dat het

bestaat. Fleur praat over geesten en... en Emma. En dan is er nog de dood van Rudy, wat mijn schuld is.

(Hij stopt even, neemt een diepe adem.)

Als ik de tijd kon terugdraaien, zou ik...

(Hij schudt zijn hoofd.)

Maar dat kan ik niet. Ik kan alleen maar hopen dat we hieruit komen, samen, als een familie. Ik wil... ik wil gewoon dat mijn moeder het haalt, en weer gelukkig is, dat mijn vader trots kan zijn, en dat Bram... dat Bram kan begrijpen dat ik hem nooit wilde kwetsen. Dat ik hem mis, zelfs nu hij hier is, voelt het alsof we mijlenver uit elkaar zijn.

(Kijkt even naar beneden, ademt diep in en kijkt dan terug naar de camera.)

Dus, als je dit ziet, onthoud dan dat ik van mijn familie hou, meer dan van wat dan ook. En wat er ook gebeurt, die liefde... die liefde is wat ons bij elkaar houdt, zelfs als we uit elkaar vallen.

(Een bliksemschicht verlicht de kamer, gevolgd door een donderslag. KEVIN schrikt, maar blijft in de cirkel.)

Ik... ik weet niet wat er gaat gebeuren. Maar ik hoop... ik hoop dat we dit overleven. En als dat zo is, beloof ik dat dingen gaan veranderen. Voor ons allemaal.

(Hij kijkt recht in de camera, zijn blik vastberaden maar ook bang.)

Dit is Kevin, vanuit een blokhut in Solferbos, omringd door zout... en angst.

(Hij zet de camera uit, alleen het geluid van de regen en de wind is hoorbaar. KEVIN zit stil, wachtend, hopen. Even later kom FLEUR terug naar beneden.)

En?

FLEUR

Ze slaapt nog, maar ze zou veilig moeten zijn.

(Legt het Ouija bord op de kast.)

Waar is je vader?

KEVIN

Die is op zoek naar hulp.

FLEUR

(Merkt op dat Kevin in een zoutcirkel zit.)

Zout?

KEVIN

Je weet maar nooit, en...

(Na een korte pauze.)

Kijk, het spijt me, ik had zo niet mogen reageren.

FLEUR

Het is wel oké.

KEVIN

Het is gewoon heel de situatie. De dood van Rudy, mama...

(Merkt op hoe FLEUR het Ouija bord beschermend vasthoudt.)

Het betekent echt veel voor jou hè.

FLEUR

Alles, het is wie ik ben.

KEVIN

Maar dat bord, dat contact leggen met geesten, kan het niet gewoon zijn dat dat bij jou werkt omdat jij er zo hard in wil geloven.

FLEUR

Ja...

KEVIN

Ik bedoel, moest ik dat plankje vasthouden en ik ben zo overtuigd van een bepaald antwoord, zouden mijn gedachten dan niet onbewust mijn hand laten bewegen.

FLEUR

Waarom wil iedereen altijd alles logisch verklaren.

KEVIN

Omdat er meestal ook gewoon een logische verklaring is.

FLEUR

Of dat willen ze geloven, omdat het rust geeft, een gevoel van veiligheid.

(Er weerklinkt een donderslag, op hetzelfde moment gaat de voordeur open en staat bram, nat van de regen, met een schop in zijn handen in het deurgat.)

BRAM

(In paniek.)

Ik zag haar.

KEVIN

Wie?

BRAM

Ze stond daar, in de verte...

FLEUR

Emma?

BRAM

Jullie moeten mij helpen.

KEVIN

Maar, hoe...

FLEUR

Ik ga mee, er zal je niets overkomen.

KEVIN

En ik dan?

FLEUR

(Doet haar jas aan.)

Je bent veilig, maar wat je ook doet, kom niet uit de zoutcirkel.

KEVIN

Maar, ik...

(Fleur en Bram verlaten de kamer langs de voordeur.)

Ik ben bang.

(KEVIN kijkt even rond, loopt snel en behoedzaam naar de voordeur, doet deze op slot en gaat opnieuw in de zoutcirkel zitten. Even is alles stil tot plots de radio uit het niets begint te spelen en "We'll meet again" opnieuw weerklinkt. KEVIN is angstig en durft eerst niet uit zijn cirkel te komen. Uiteindelijk besluit hij om snel de cirkel te verlaten, de radio uit te zetten en terug in de cirkel plaats te nemen. Na een korte stilte schiet de radio terug aan.)

Emma, ben jij dat?

(Neemt zijn camera, zet de radio uit, neemt terug plaats in de zoutcirkel en filmt de kamer. Een tijdje gebeurt er niets tot er luid geklopt wordt op de gesloten deur van het berghok.)

Het is niet echt, het is allemaal verbeelding.

(Plots komt het boekenrek los en vallen de boeken met een luide knal op de grond belanden.)

Denk je dat dit grappig is? Wil je spelletjes spelen Emma?

(Neemt het ouija bord van de kast.)

Natuurlijk, jij zit opgesloten in dit bord.

(Wandelt naar de open haard.)

Wat denk je? Net als je mama, in de vlammen.

(KEVIN wil het bord in de open haard gooien maar op dat moment is het geluid van een ijzige windvlaag te horen en dooft het vuur in de haard.)

Ben je bang, Emma?

(KEVIN filmt vol verwachting de blokhut en heeft niet door dat achter hem langzaam de deur van de berging opengaat, vanuit de berging komt er rook de kamer binnen terwijl er in de berging een fel wit licht schijnt. KEVIN merkt eerst de rook op, kijkt in de kamer, schrikt van iets dat onzichtbaar blijft voor het publiek, sluit snel de deur van de berging en schuift de zetel voor de deur om deze te barricaderen en gaat vervolgens snel terug binnen zijn zoutcirkel zitten. Na deze actie wordt er op het raam geklopt en weerklinkt de stem van FLEUR.)

FLEUR

(Vanachter het gesloten raam, de gordijn nog gesloten.)

Kevin! Kevin, help! Laat mij binnen.

KEVIN

(Twijfelt even maar besluit toch de cirkel te verlaten, opent de gordijnen en ziet tot zijn afschuw achter het raam het lichaam van BRAM bengelen aan een galg.)

Bram, neen!

(KEVIN sluit de gordijnen en loopt naar de voordeur. Wanneer hij de deur opent zien we de verschijning van EMMA in het deurgat staan. Op dit moment wordt de scène enkel uitgelicht door uv-licht waardoor het witte kleding van EMMA licht lijkt te geven. Door het UV-licht verschijnt er op de muren het woord "Wraak", geschreven in UV-reactieve verf. KEVIN sluit snel de deur en kijkt in paniek om zich heen. Wanneer hij het jachtgeweer ziet staan neemt hij dit vast, plaatst zich in de zoutcirkel, zijn gezicht vol angst en verdriet, het jachtgeweer op de deur gericht. Langzaam maakt het UV-licht weer

plaats voor een gewone belichting. KEVIN begint het jachtgeweer te bestuderen.)
Godverdomme Bram, het is allemaal mijn schuld, sorry Bram, ik...

(KEVIN neemt het jachtgeweer en brengt de loop naar zijn mond. Hierna gaat het licht uit. In het donker horen we een opname van de stemmen van KEVIN en BRAM toen ze nog kind waren.)

JONGE KEVIN

Bram, denk je dat we ooit te oud zullen worden om in de boomhut te spelen?

JONGE BRAM

Misschien wel, Kev. Maar we blijven wel broers.

JONGE KEVIN

Weet je, je bent niet alleen mijn broer, maar ook mijn beste vriend.

JONGE BRAM

En dat zal ik ook altijd zijn, vandaag, morgen, en alle dagen daarna.

JONGE KEVIN

Voor altijd samen?

JONGE BRAM

Voor altijd, Kevin. Wat er ook gebeurt.

(Het podium wordt opnieuw blauw uitgelicht en er volgt een flashback waarin de acties van net voor de pauze worden hernomen.)

BRAM

Ik had gewoon zoveel schrik dat jij me niet meer zou willen zien.

PETER

Jongens toch, natuurlijk wel, maar maak verdomme dat je dat eerste boek afhebt, ik kan niet wachten om het te lezen.

BRAM

Bedankt papa, dat betekent echt veel voor mij.

PETER

Maar goed, ik ga even genieten van de boslucht. Veel succes met het geestenjagen.

(Gaat af langs de voordeur. Even later weerklinkt het geluid van het lachende meisje weer. Bram richt zijn geweer in de richting van het geluid, hierdoor komt hij met zijn rug naar de kelderdeur te staan en merkt hij niet dat deze langzaam open gaat. RUDY, het lijk, komt de kamer binnengewandeld. BRAM draait zich om, ziet tot zijn afschuw RUDY staan en richt het jachtgeweer op hem.)

RUDY

Hé, pas op! Dat ding is gevaarlijk.

BRAM

(Laat het geweer zakken.)

Maar, dat kan niet, jij bent dood.

RUDY

Neen, dat was maar voor de show.

BRAM

Maar, hoe, wat, wie...

RUDY

Ik ben Rudy, een vriend van Kevin.

BRAM

Jij kent onze Kevin?

RUDY

Ja, hij heeft me gevraagd om te doen alsof ik dood was, voor een Halloween grap.

BRAM

Dus, dit is allemaal een grap? En Kevin wist hiervan?

RUDY

Hij heeft het zelf bedacht.

BRAM

En die scène met het Ouija bord dan, die verschijning van Emma?

RUDY

Allemaal onderdeel van de show.

BRAM

Ik had het moeten weten, dat is zo typisch onze Kevin.

RUDY

Hij heeft er wel veel werk in gestoken.

BRAM

Ooh, maar dat kan hij. Als het is om de aandacht te trekken dan gaat hij over lijken.

RUDY

Letterlijk in dit geval.

BRAM

Maar dat hij zo ver zou gaan, dat had ik nooit gedacht.

RUDY

Hij dacht dat een gedeelde angstervaring jullie dichter bij elkaar zou brengen.

BRAM

Je ziet wat ervan gekomen is, mama ligt boven met een zenuwzinking.

RUDY

Dat was echt zijn bedoeling niet, hij bedoelde het goed, hij wou jullie een onvergetelijk weekend bezorgen.

BRAM

Onvergetelijk is het zeker. Misschien...

RUDY

Misschien wat?

BRAM

Misschien wordt het tijd dat we hem eens een les leren.

RUDY

Hoe bedoel je?

BRAM

Misschien moet hij zelf eens het slachtoffer worden van zijn grappen.

RUDY

En hoe wil je dat doen?

BRAM

Ik heb wel een idee, maar daarvoor moeten we eerst de anderen op de hoogte brengen.

(De flashback eindigt terwijl het licht op het podium weer dooft. We horen opnieuw de opname van stemmen, dit keer van een jonge KEVIN en PETER.)

KEVIN

(Ademloos)

Papa! Papa! Je moet snel komen! Het is Bram, hij... hij is uit de boomhut gevallen!

PETER

Wat?! Ik kom eraan!

(Klinkt buiten adem)

Maar je zei dat...

KEVIN

(Kan zijn lachen niet meer inhouden)

Papa, het was maar een grapje! Kijk hoe snel je was!

PETER

(Duidelijk niet geamuseerd)

Kevin, dit zijn geen grappen die je maakt. Ik dacht dat er iets ernstigs was gebeurd met je broer.

KEVIN

Sorry, papa. Ik dacht dat het grappig zou zijn.

PETER

Luister, Kevin. Het is goed om plezier te hebben, maar er is een grens. Je kunt mensen echt bang maken met zulke 'grappen'. Op een dag kan zoiets helemaal fout aflopen...

(Het licht op het podium gaat weer aan en we zien KEVIN in de zoutcirkel zitten, met de loop van het geweer in zijn mond. Op dat moment komt BRAM langs de keukendeur de kamer binnen, hij ziet BRAM zitten en loopt naar hem toe.)

BRAM

Kevin, neen! Niet doen.

KEVIN

(Neemt het jachtgeweer uit zijn mond en kijkt geschokt naar BRAM.)

Maar, hoe, jij...

BRAM

(Neemt voorzichtig het jachtgeweer uit de handen van KEVIN.)

Het is allemaal niet echt.

KEVIN

Maar ik heb, jij was...

BRAM

Het is oké, het was maar een grap.

KEVIN

Ik dacht dat ik je kwijt was.

BRAM

Ik daarjuist ook, wat bezielt je toch?

KEVIN

Het is allemaal mijn schuld, Rudy is dood, door mij.

BRAM

Neen, het is allemaal oké.

(Gaat naar de kelderdeur en opent deze.)

Kom maar, het is genoeg geweest.

RUDY

(Komt de kamer binnen.)

Eindelijk zeg, een Halloween grap zeggen ze dan, ik heb verdommen bijna heel de tijd in de kelder gezeten.

KEVIN

Maar, dat kan niet, jij bent dood.

RUDY

Verrassing!

KEVIN

Maar, hoe, ik heb u zien liggen, onder het bloed.

RUDY

Goeie ketchup, gaat lekker smaken op die barbecue straks.

KEVIN

Maar, wat, hoe...

BRAM

Rudy heeft mij alles verteld, heel uw plan voor een Halloween grap.

RUDY

Sorry hè man, maar het was een geval van leven of dood.

BRAM

En toen hebben we jouw eigen grap tegen je gebruikt.

KEVIN

Dus, alles wat er hier is gebeurd...

BRAM

Nep!

KEVIN

En mama, is die oké?

BRAM

Natuurlijk, die heeft niets gemerkt, dat middeltje van Fleur is een echt paardenmiddel.

(Op dit moment wordt er op de voordeur geklopt. BRAM doet open en PETER en FLEUR komen de kamer binnen.)

PETER

Is het afgelopen?

BRAM

Ja, genoeg gespeeld.

RUDY

Dat vind ik ook, ik denk dat ik maar eens vertrek.

BRAM

Nu nog, op dit uur?

RUDY

Het is niet ver, ik heb samen met ons Patricia een hotelletje geboekt. We dachten omdat ik hier toch moest zijn, dat het wel leuk zou zijn om er een weekendje Ardennen van te maken.

PETER

Oké, wees voorzichtig hè.

RUDY

Kevin, tot de volgende grap?

KEVIN

Neen, ik stop ermee, ik heb mijn les wel geleerd nu.

BRAM

Dan is dit weekend toch nog voor iets goed geweest.

(RUDY gaat af langs de voordeur.)

KEVIN

Maar, hoe, hoe hebben jullie het gedaan?

FLEUR

Wat?

(Neemt ongemerkt de videocamera van KEVIN en begint aan de instellingen te prutsen.)

KEVIN

De radio die vanzelf begon te spelen, het boekenrek...

BRAM

Boekenrek?

(Kijkt naar de gevallen boeken.)

Dat zal je zelf wel gedaan hebben zeker...

KEVIN

En de deur van de berging die plots openging?

PETER

Ik denk dat we te ver zijn gegaan met onze grap, die jongen is helemaal overstuur.

BRAM

Deze deur?

(Verschuift de zetel, voelt aan de deur van de berging, maar deze gaat niet open.)

Die zit nog steeds muurvast.

KEVIN

En Bram, die zichzelf had opgehangen voor het raam...

BRAM

Opgehangen?

PETER

Je hebt gehallucineerd jongen, de emotie en de vermoeidheid...

KEVIN

Maar neen! Ik heb het allemaal op film. Kijk zelf als je me niet geloofd.

FLEUR

(Bekijkt de camera.)

Er is hier helemaal niet opgenomen, kijk, leeg.

(Geeft de camera aan KEVIN, neemt haar ouija bord van de kast en houdt dit beschermend vast.)

KEVIN

Maar hoe kan dat nu, ik had zeker op record gedrukt.

BRAM

Dat gaan uw volgers niet leuk vinden.

KEVIN

Maar ik, ik ben er zeker van dat...

(Op dat moment komt ELS, nog wat versuft, in pyjama de trap af.)

ELS

Zeg, wat gebeurt er hier allemaal, hoe laat is het?

PETER

Nog veel te vroeg.

ELS

Zouden jullie dan niet beter terug gaan slapen, we hebben morgen nog genoeg aan ons hoofd.

KEVIN

Ja, een barbecue!

ELS

Neen, we moeten naar de politie, dat lijkt...

PETER

Dat is allemaal opgelost lief, daar moet je je geen zorgen meer over maken.

ELS

Hoe, maar...

PETER

Het was een grap van onze Kevin, de zoveelste.

KEVIN

De laatste, beloofd.

(PETER en ELS gaan langs de trap naar de bovenverdieping.)

BRAM

Dat zeg je nu...

KEVIN

Zolang jij belooft dat je je hier wat vaker terug laat zien.

BRAM

Beloofd, Londen is het einde van de wereld niet.

KEVIN

Desnoods moet je het kanaal maar overzwemmen.

BRAM

Als het moet dan doe ik dat. En dan breng ik jullie ineens mijn boek mee, ik weet eindelijk waarover ik ga schrijven.

KEVIN

Laat me raden, een blokhut in solferbos?

BRAM

Neen, over een gezin dat uiteen dreigde te vallen, maar elkaar uiteindelijk toch heeft teruggevonden.

KEVIN

Zo melig! Zou je niet beter in de Starbucks blijven werken?

BRAM

Het is al goed, ik ga ook maar eens slapen.

(Gaat langs de trap naar de bovenverdieping.)

KEVIN

(Tegen FLEUR)

Gaan we ook niet slapen lief?

FLEUR

Ga maar al, ik heb nog iets te doen.

KEVIN

Doe maar, als het jou gelukkig maakt ga ik je niet tegenhouden.

FLEUR

Je mag meedoen.

KEVIN

Misschien later, ik heb mijn portie bijgeloof wel gehad.

FLEUR

Een andere keer?

KEVIN

We zien nog wel, tot zo.

(Geeft FLEUR een zoen en gaat daarna langs de trap naar de bovenverdieping.)

FLEUR

(Neemt het Ouija bord bij zich, zet zich in het midden van de zoutcirkel en praat tegen het bord.)

Ik weet het, het is Halloween. Maar misschien had je hem niet zo bang mogen maken.

(De deur van de berging gaat langzaam open.)

Maar ik ben er zeker van dat hij een goeie papa wordt, denk je ook niet?

(Op dit moment komt EMMA uit de berging gewandeld, FLEUR schuift met haar voet het zout opzij zodat EMMA in de cirkel kan en haar een warme knuffel geeft.)

EMMA

Ja mama.

BLACK OUT

EINDE

LeeseXemplaar